

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ASHLEE ROSE

WELCOME TO
Rosemont

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ROSEMONT'A HOŞ GELDİNİZ

ASHLEE ROSE

WELCOME TO *Rosemont*

ASHLEE ROSE

Ashlee Rose Telif
Hakkı 2020 Ashlee Rose

Birinci Baskı

Yazar, 1988 tarihli Telif Hakları, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca bu eserin yazarı olarak tanımlanmak için manevi haklarını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni alınmaksızın çoğaltılamaz, kopyalanamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez veya yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde ve sonraki alıcıya benzer bir koşul uygulanmaksızın başka bir şekilde dağıtılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır.

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

*Sana.
Teşekkür ederim.*

İÇİNDEKİLER

Ashlee Rose Prologue

Yazarının Diğer Kitapları

1. Ayrılık Hediyesi
2. Rosemont'a Hoş Geldiniz
3. Merhaba Ryan Michaels
4. Sadece Güzel Bir Yüz Değil
5. Randevu Gecesi
6. Yıldız Gözlemciliği
7. Bir Öpücükle Mühürlendi
8. Yakın Bir Karşılaşma
9. Noel Ruhu
10. Sonunda Senin
11. Karar Zamanı
12. Noel Günü

Sonsözü

Teşekkür

OTHER BOOKS BY ASHLE ROSE

SENİN SERİNE DOLANMIŞ:

Yeni Bir Şey
Kaybedilecek Bir Şey
Ondan Önce Sonsuz
Bir Şey
Onsuz

STANDALONLAR:

İstenmeyen

Söz Ver

Bana

Hepsi Amazon Kindle Unlimited'ta mevcuttur
Kitapların doğası gereği sadece 18 yaş üstü için
uygundur.

PROLOJE

TREN İSTASYONUNA DOĞRU YÜRÜRKEN KASIM AYININ SOĞUK HAVASI YÜZÜME ÇARPIYORDU. BUNA SEVINMİŞTİM. Cuma günüydü; atlatılması gereken sadece bir gün daha vardı. İş bütün hafta cehennem gibiydi.

Tek istediğim evde olmak, Sam'le birlikte kanepede yün battaniyenin altına sokulup Noel filmleri izlemek ve dipsiz sıcak çikolatalar içmektir. Metro istasyonuna doğru koşarken parmaklarımı eldivenlerimin içinde oynatarak onları sıcak tutmaya çalışıyordum. Londra'da yaşamayı seviyordum ama orada çalışmayı sevmiyordum. Tıka basa dolu metrolardan, sürekli koşuşturmandan nefret ediyordum. Herkes sanki dünyadaki en önemli şey buymuş gibi çalışmak ve para kazanmakla meşguldü. Son sekiz yıldır Ellis İnşaat için çalışıyordum. Üniversiteden sonra doğrudan bu işe girmiştik. Fena değildi. Yapmak istediğim şey bu değildi ama yine de ne yapmak istediğimi bilmiyordum. Küçük bir kızken veteriner olmak istiyordum ama okulda davranışlarımın ve notlarımın düşmesine izin verince bunu bir kenara attım. Dürüst olalım, iyi notlar almak ve iyi bir iki ayakkabı olmak sizi popüler kalabalığın içine sokmaz, değil mi? Keşke geleceği görebilseydim, hiçbirisiyle arkadaş olmazdım. İşe gitmek için sıcak ve havasız orta hatta sıkışarak ilerlerken içimi çektim.

Beni ofisime götüren asansöre doğru yürürken resepsiyondaki Claire'e gülümsedim. Masama doğru yürürken başım dikti. Gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum. Ne düşündüklerini biliyordum. Şirketin CEO'su Sam Ellis ile nişanlı olduğum için hepsi benden nefret ediyordu.

Uzun, esmer, yakışıklı. Klişe, değil mi?

Hırslı, nazik ve kesinlikle muhteşem biriydi. Altı yıldır birlikteydik. Orada çalışmaya ilk başladığımda onunla hiç ilgilenmiyordum, ama beni etkilemeye başladı, çünkü vazgeçmiyordu. Bana yalvarmasını engellemek için bir randevuyu kabul ettim ama onu ilk öptüğüm anda benim için doğru kişinin o olduğunu anladım. Ağır, siyah parkamı çıkardım ve masamın arkasındaki rafa astım. Dar, diz hizasındaki kalem eteğime bir şey dökülmediğinden emin olmak için kendime baktım. Kırmızı tabanlı topuklu ayakkabılarımı giyip, ayakkabılarımı masamdaki çekmeceme yerleştirirken beyaz gömleğimi içine soktum. Masama oturduğumda bilgisayarımı açtım ve Sam'in ofisinde olup olmadığını görmek için başımı hafifçe eğdim, uzun parmaklarının cam masaya vurduğunu gördüğümde gülümsedim. Dudaklarımı büzdüm ve günlüğünü açarken kıvrılmış kahverengi saçlarımı omuzlarımın üzerinden savurdum. Bilgisayarıma giriş yaptığım sırada masa telefonum çaldı ve onun adı yanıp sönmeye başladı. Cevap verirken içim kıpır kıpırdı.

"Sam Ellis'in ofisi, yardımcı olabilir miyim?" Sırıtarak dilimi dudaklarımın üzerinde gezdirdim.

"Oh, evet yapabilirsin." Sesi alçak ve boğuktu. "Bir dakikalığına ofisime gelebilir misiniz, Bayan Reed?"

Yerde eriyecekmişim gibi hissettim. Adımı söylemesine bayıldım.

"Elbette, Bay Ellis," diye mırıldandım telefonu bırakmadan önce, nişan yüzüğüm ofisin ışıkları altında parlıyordu. Masamdan kalktım, bilgisayarımı kilitledim ve günlüğü kapattıktan sonra kalçalarımı sallayarak onun ofisine doğru yürüdüm. İçeri girerken avuç içlerimi cam kapıya dayadım ve arkamdan sessizce kapattım. Ayağa kalkışını izledim. Uzun boyluydu; rahatlıkla 1.80 boyundaydı. Yavaşça bana doğru yürürken eli kravatının düğümüne gitti ve kravatını gevşetip üst düğmesini açtı. Elini başımın yanındaki cam kapının üzerine koydu, gözleri bana dikilmişti, diğer eliyle de çıtalı beyaz panjurları açıp kapattı. Sonra eliyle çenemin dibini kavradı, yukarı kaldırdı ve ağzını benimkine dayadı, dili dudaklarımı yalarken benimkiyle zarifçe dans etti. Sam'in kolu sırtıma dolandı, beni kapıdan çekip aldı ve masasına doğru geri geri yürümeye başladı. Öpücük durdu, kalbim hızla çarpmaya başladı. Ana ofise bakan büyük pencereye doğru yürüdü ve panjurları kapattı. Arkasını döndü, gözleri puslu ve şehvet doluydu.

"Eteğini çıkar," dedi soğuk bir sesle, dudağı sıcak ağzından fırlayıp dolgun alt dudağında gezindi. Parmaklarını siyah, kıvrıkcık saçlarında gezdirdi.

Dediğini yaptım. Masasının önünde durdum, ellerimi yanıma uzattım, fermuarı kavradım ve aşağı çektim. Nedenini bilmiyordum ama gergindim. İçim çatırdıyor, kalbim çok şeker yemiş bir çocuk gibi göğsümde zıplıyordu. Nefesimi tuttum, gözlerim onunkilerde sabitlendi. O anda beni ne kadar korkuttuğunu anlamasına izin vermeyecektim. Eteğimi ayaklarıma kadar indirdim, içinden çıktım ve yana doğru tekmeledim.

"Aferin kızıma." Pantolonunun fermuarını açıp bana doğru yürürken inledi. Dudakları aralandı, gözleri içimi yakıyordu. Önümde durdu, beni belimden kavradı ve alt dudağımı dişlerinin arasına alıp ısırırken beni kendine doğru çekti. İrkildim; canımı yakmıştı. Ellerimi göğsüne koydum, çelik göğüs kaslarına bastırdım, elleri kıvrımlarımda, popomun altında gezinirken beni kaldırıp masasına koydu ve bacaklarımı açtı. Koyu kahverengi gözleri vücudumda gezindi, siyah ipek külotuma ulaştığında yüzüne bir sırıtma yayıldı. Pantolonunun ön tarafına uzandı, külotumu kenara itmeden önce kendini dışarı çekti ve bana çarptı, kalçaları sert ve hızlı bir şekilde içime girerken nefes nefese kaldım. Vücudumun onu kabullenmesi biraz zaman aldı ama birkaç dakika içinde zevk içimde dalgalanmaya başladı. Beni içine çekerken elleri kalçalarımı sıkıyor, kalçaları içime daha derin giriyordu.

"Devam et," diye inledim, insanların duymasını istemediğim için sesimi alçaltmaya çalışıyordum. Eli kalçalarımın ağzına doğru hareket etti ve büyük elini üzerimde kenetledi.

"Çok iyi hissediyorsun." Kendini içime doğru sallarken inledi, ritmini yavaşlattı ve beni uçurumun kenarına itti.

"Boşalacağım," dedim eline karşı, bu da hızını artırması için onu teşvik etti. İçime sert ve hızlı bir şekilde girdi. Tam boşalmak üzereydim ki kendi boşalmasını buldu ve durdu, beni orgazmdan mahrum bıraktı.

İkimiz de bir an hareketsiz kaldık. Saçlarımı omzuma doğru iterken ellerimi masanın kenarından ayırdım ve titrek bacaklarımda üzerinde durdum.

"Bütün bunlar da neydi?" Aniden söyledim. Eteğimi kapmak için eğilip yukarı çekerken ve fermuarımı tekrar çekerken ona baktım.

"Sadece küçük bir ayrılık hediyesi," dedi, kravatını yeniden takarken kahverengi gözleri benimkilerin üzerindeydi. "Ayrılık hediyesi mi?" Ne demek istediğinden tam olarak emin olamadığım için endişeyle sordum.

"Evet," dedi kravatını tekrar yakasına düğümlerken, bana yaklaştı ve parmağını çenemde gezdirdi. Yukarı kaldırdı, gözleri benimkilere bakıyordu. "Bu işe yaramıyor. Gitmeni istiyorum. Ofisten gitmeni. Evimden gitmeni. Git," dedi acımasızca. "Ve o it köpeği de yanında götür." Topuklarının üzerinde döndü ve cam kapıyı açtı.

Nutkum tutuldu ve gözlerimden yaşlar süzüldü. "Gitmek mi?"

"Evet. Şimdi. Çantanı al ve defol," dedi çok soğuk bir şekilde, gözleri kapüşonlu ve karanlıktı. Tüm duygular kaybolmuştu.

Başımı eğdim, koşarak yanından geçtim.

"Nişan yüzüğü!" diye tersledi.

Geri çekildim, yüzüğümü çıkardım ve onun geniş avucuna bıraktım. Masama doğru yürürken titreyen alt dudağımı ısırdım. Üzerimdeki gözlerin tenimi yaktığını hissedebiliyordum. Çantanı aldım, omzuma koydum ve asansöre doğru yürüdüm.

Aşağılanmış, incinmiş, cinsel olarak hayal kırıklığına uğramış ve kalbim kırılmıştı. Tam bir aptaldım.

İŞİN İÇİNE GİRMEK

BİR TAKSİNİN ARKASINA OTURDUM, METROYA BINEMEYECEK KADAR YARALIYDIM. AZ ÖNCE OLANLAR KARŞISINDA ŞOK İÇİNDE OTURUYORDUM.

oldu. Gözlerimi ayaklarımdan ayırmadım, düşüncelerim onun söylediklerini tekrar tekrar gözden geçirdi. Ne değişti bilmiyorum. İki gün önce beni ne kadar çok sevdiğini ve hayatının geri kalanını benimle geçirmek için sabırsızlandığını söylüyordu. Ve şimdi, elim boştu, kalbim gibi. Sanki Sam onu göğsümden sökmüş, atmaya bırakana kadar sıkılmış, sonra da bir kağıt parçasıymış gibi parçalayıp yere atmış gibi hissediyordum. Çöp gibi. Onun için ben buydum.

Üzerime bir sıcaklık çöktü, avuçlarım terden ıslanırken ağzım sulandı. Hasta olacaktım. Hayır. Tanrım, hayır. Hasta olma konusunda bir fobim vardı. Etrafıma bakındım, gözlerim kocaman açılmıştı, içimi bir panik kaplamıştı. Taksi şoförü aynadan bana baktı, ne olacağını tam olarak anladığında yüzünde panik ifadesi belirdi. Eğilip suyumu aldım ve dudaklarıma götürüp biraz içmeye çalıştım. Su boğazımdan aşağı süzülür süzülmez anında pişman oldum. Dut çantamı kaptım ve kahvaltımın içindekileri kustum. Birkaç dakika sonra kuru kuru öğürüyordum. Şimdi daha da utanmıştım. Şoför hâlâ bana bakıyordu. Yavaşça doğruldum, kusmuk dolu çantamı ayaklarımdan dibine bıraktım ki şoför yanındaki koltuğa uzanıp bir mendil aldı, sonra da arkasına yaslanıp bana uzattı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, sesim gergin ve hırıltılıydı.

"İyi misin?" diye sordu, trafik ışıklarında durduğumuzda gözleri hâlâ benden ayrılmamıştı.

"Öyleyim. Sadece zor bir sabahtı." Başımı arkaya yaslamadan önce iç çektim. Sadece eve gitmek istiyordum.

Artık hoş karşılanmadığım evimize geri dönerken başımı öne eğerek yürüdüm. Kahretsin, yarısı bana aitti, öyleyse neden kimin kalıp kimin gideceğine o karar veriyordu? Kapının kilidini açtım, Gus bana doğru geliyordu.

"Hey, dostum." Yere çöküp beni karşılamasına izin verirken inledim. Gus bir Dalmaçyalı'ydı. Onu Sam için almıştım ama Sam onunla ilgilenmiyordu. Çok tatlıydı. Köpek, Sam değil. Saatler gibi gelen bir süre orada oturduktan sonra istemeye istemeye kendimi yerden kaldırdım ve üst kata çıktım.

Chelsea'nin ortasındaki güzel evimizi çok sevmiştim. Bir iç mimar söz konusu olduğunda en iyinin en iyisi için ödeme yaptık. Her şey hakkında çok detaylı konuştuk. Tek kelimeyle muhteşem bir iş çıkardı. Düşününce, Sam her zaman Loretta'nın üzerindeydi. O da her zaman Loretta'nın üzerindeydi. Mide bulandırıcı gerçekten. Muhtemelen onu sikmiştir. Kahretsin, muhtemelen Londra'nın çoğunu sikmişti. Düşündükçe midem bulanıyordu.

Yatak odamıza yaklaşırken başımı salladım, kalbim paramparça olmuştu. Bunun olduğuna inanamıyordum. Nereye gideceğimi bile bilmiyordum. Ailem yoktu. İkisi de ben küçükken ölmüştü. Yatağa yığıldım ve ağlamaya başlarken geriye doğru düştüm. Ne boktan bir şovdu. Doğrulmadan önce birkaç dakika ağladım, gözyaşlarımı ittim ve büyük kız külotumu yukarı çektim. I

o bencil hıyar için ağlayarak daha fazla zaman kaybetmeyecekti.

Ayağa kalktım, iki Louis Vuitton çantamı aldım ve her şeyi çantalarımına attım. Gus kapı aralığında yatıyor, kuyruğunu hafifçe sallıyordu.

"Buradan gidiyoruz, evlat. Önce birkaç yere uğramamız gerekiyor." Ona gülümsedim.

Merdivenlerden aşağı indim, çantalarımı ön kapının yanına bıraktıktan sonra Gus'ın tasmaını taktım ve ona kapının yanında oturmasını söyledim. Mutfığa girerken kalçalarımı salladım, mutfak makasını aldım ve yukarı çıktım. "Sen orada kal, Gus," diye seslendim.

'Bizim' gömme dolabımıza girdim ve pahalı takım elbiselerine yöneldim. Sadece takım elbiselerini parçalara ayırmak istemiyordum; o herifi kızdırmak istiyordum.

Takım elbise ceketlerinin ve takım elbise pantolonlarının tüm ceplerini çıkardım, hepsini kestim, sonra topladım ve pencereden dışarı attım. Küçük şakalarım devam ederken dudaklarım sırtarak kıvrıldı, dilim üst dudağımda gezindi. Banyoya girdim ve epilasyon kremimi buldum. Şampuanının içine döktüm. Çok güzel saçları vardı ama yakında olmayacaktı, artık değil. İçine dökmeye devam ederken kendi kendime kıkırdadım. Kapağını tekrar kapattım, dolaba geri koydum, koridora doğru ilerledim ve aşağıya indim. İlaç dolabına uzandım ve müshillerimi çıkardım. Buzdolabına geldiğimde durdum, fikrimi yarı yarıya tartışıyordum. Sonra o sabah olanlarla ilgili küçük bir anımsama yaşadım. Buzdolabının kapağını zorlayarak açtım, badem sütünü çıkardım ve bütün şişeyi içine boşalttım. *Siktir git, Sam.*

Gus'a doğru yürümeden önce müshil şişesini çöp kutusuna attım. Onun ipini ve çantamı aldım ve kapıyı açarken gülümsedim, bu boka elveda demeye hazırdım, başım dikti.

İstasyona doğru yürürken bir taksi çağırdım, çantalarımı bagaja attım ve Gus'ı arkama çektim. "Soho, lütfen," dedim dost canlısı taksi şoförüne. Kısa bir araba yolculuğundan sonra olmam gereken yerdeydik. "Taksimetreği açık tutmak ve Gus'a göz kulak olmak senin için sorun olur mu?" Ona uzun kirpiklerimi kırıştırarak sordum.

Gözlerini devirdi, sonra omzunun üzerinden Gus'a baktı ve sonunda bana baktı. "Tamam. Çabuk ol." Gülümsedi.

"Çok teşekkür ederim," diye seslendim dükkâna koşarken.

On dakika sonra ihtiyacım olan şeyi almıştım. Artık adının Luke olduğunu bildiğim taksi şoförüne "Canary Wharf, lütfen," dedim.

Kucağımdaki kutuya sıkıca tutunarak derin bir nefes aldım. Binanın dışında durduk.

"Luke, bana on tane ver, lütfen. Bu sefer Gus'ı da yanımda götüreceğim." Ona gülümsedim. "Bunun için gerçekten minnettarım."

Taksiden atlardım, üzerimde hâlâ önceki kıyafetlerim vardı. Resepsiyona girerken Gus'ın ipini sıkıca tuttum ve Claire'e göz kırparak yanından geçtim. Yüzünde aptal ve şaşkın bir ifade vardı. Zaten buradakilerin hiçbirini sevmezdim. Düşmeye bastım ve sabırla asansörün gelmesini bekledim. Sinirlerim tepeme çıkıyordu. Parmağımı kemiriyordum, Gus bana bakıyordu.

"Her şey yoluna girecek, dostum." Gus'la konuşurken başımı salladım.

Gus'ı da yanıma alarak içeri girdiğimde kapılar tıkırdayarak açıldı. Beş dakika sonra Ellis İnşaat'ın katındaydık. Derin bir nefes aldım ve gururla ofise doğru yürürken kutuya tutundum. Gus her yere koşturuyordu. Çok heyecanlıydı, Tanrı onu korusun. Ne olacağını biliyor olmalıydı. Masanın arkasındaki şirret kadınların fısıltılarını ve hırıltılarını duyabiliyordum ama onları görmezden geldim. Onların olabileceğinden çok daha iyiydim. Doğruca Sam'in ofisine girdim ve boş bir oda gördüğümde rahatladığımı hissettim. Orada olmadığına sevinmişim.

Kutuyu sırtarak masasının üzerine koydum. Birkaç kez okşadım. Sevgili Sam'immin içinde büyük, pembe bir dildo vardı. Parmağımı kurdelenin içinden geçirerek, kutunun üzerindeki beyaz karta baktım.

kurdeleyle bağlanmıştı, açıp nota gülümsedi;

SAM,
Bir veda hediyesi.
Git hadi. Siktir.
Kendini. Sevgiler Holly
x

GUS'IN SIZLANMASINI DUYDUĞUMDA KARTI GERİ KATLADIM. GÖSTERİ ZAMANI.

"Gitmek mi istiyorsun, dostum? Git hayatım, git. Annen içinde tutmanı istemiyor." Gus bu anı tamamlamadan önce kıkırdamama izin verdim.

Sam'in masasının hemen yanındaki iki numarayı alarak.

Siktir git, Sam. Canın cehenneme.

O ofisten başım olabildiğince dik bir şekilde çıktım. Ben lanet bir kraliçeydim.

Binanın dışına çıktığımda midem altüst oldu. Bir an durup derin bir nefes aldım. Hasta olmayacaktım. Hasta olmayacaktım. Takside bekleyen Luke'a doğru yürümeden önce başımı salladım. Kapıyı kapatmadan önce Gus'ı arkamdan çekerek taksiye bindim.

"Rosemont," dedim.

Uzun bir yolculuk olacaktı ama ben sadece varış noktama ulaşmak istiyordum.

BİZİM İÇİN ÇOK ÖNEMLİ

"BAYAN, UYANIN. ROSEMONT'A YAKLAŞIYORUZ." LUKE'UN SESİNİ DUYDUM.

Gözlerimi açtım, doğruldum ve etrafıma bakındım. Gençliğimden beri oraya gitmemiştim ama hâlâ hatırladığım kadar güzeldi. Yemyeşil tarlalar. Kış geldiği için ekin ya da çiçek yoktu ama normalde tarlalar kır çiçekleriyle doluydu. Kilometreler boyunca görebileceğiniz tek şey buydu. Büyük ahşap kasaba tabelası yaklaşıyordu.

'KASABAMIZA HOŞ GELDİNİZ'

Derin bir nefes aldım. Bu yeni bir başlangıçtı.

"Her şey yoluna girecek, Gus." Uykulamakta olan köpeğimle konuştum. Karnı doyurulduğu, suyu verildiği ve kucaklandığı sürece her yerde mutlu olurdu. Luke yavaşlayıp Arnavut kaldırımına ana caddeden geçerken başparmağımın kenarını kemirdim. Sanki Dickens günlerine geri dönmüş gibiydim. Çok pitoreskti. Ana caddeleri bir postane, bir kasap, bir manav, bir eczane, bir doktor muayenehanesi, bir çiçekçi, bir bar ve bir veterinerden oluşuyordu. Daha büyük bir kasaba yarım saat uzaklıktaydı, ki bu o kadar da kötü değildi. Gergindim. Bu çok büyük bir değişiklikti. Clemmie Teyzemi ve kuzenim Sophie'yi görmek için sabırsızlanıyordum.

Kasabadan çıktıktan sonra teyzemin çiftliğine doğru ilerledik. Uzun araba yolunun önündeki kemerli tabelaya yaklaştığımızda gülümsedim. Tatlı Vadi Çiftliği.

Ben Gus'ın ipini elimde daha sıkı tutarken Luke dolambaçlı yolda yavaşça ilerlemeye devam etti, parmaklarım bembeyaz olmuştu. Güzel ahır bloğunun ve mènage'in yanından geçerken gülümsedim. Benim ve Sam'in Londra'daki evinden daha büyüktü. Yıllardır ata binmemiştim.

Şey, horoz. Ben horoza binmiştim. Sadece bir süredir ata binmiyordum.

Teyzemin yaşadığı muhteşem kır evine yaklaştığımızda biraz rahatladım. Ev tamamen fildişi rengindeydi, çatısı koyu gri kiremitlerle kaplıydı ve uzun, ince tuğla bir bacası vardı. Koyu gri ahşap pencereler altı bölmeye ayrılmıştı ve alt kattaki pencerelerin her birinde gri Georgia demiri ve panjurlar vardı. Sundurma çatısının altında, çatıdan sundurma zeminine kadar inen beyaz sütunlar vardı. Köşede bir sundurma salıncağı ve daha büyük rattan mobilyalar vardı. Ahır tarzı ön kapı, fileli kapıyla birlikte açıldı. Clemmie teyzemin jodhpurs'u, büyük boy Hackett tişörtü ve çıplak ayaklarıyla orada durduğunu görünce gülümsedim. Ağarmış kahverengi saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmıştı. Taksi durduğunda el sallıyordu. Karşıya doğru eğildim, ücretin miktarına baktım ve hafifçe irkildim. Çantamı açtım ve Sam'in idare ettiği kredi kartımı çıkarıp kart okuyucuya yerleştirdim.

Taksiden indiğimde Gus'ın ipini bıraktım, o da geniş çimenlik alanda koşarak bastırılmış enerjisini boşalttı. Teyzeme doğru koşarken büyük, kabarık montumu vücuduma sardım ve ona sarıldım.

"Holly, sevgilim. Çok uzun zaman oldu. Soğuktan çık. Dışarıyı kesinlikle çok soğuk. Bu gece kar yağacakmış." Elini sırtımın küçük kısmına koyarak iç çekti. Beni ön kapıdan geçirip abartılı koridora sokarken yumuşak bir sesle, "Sophie'ye çantalarınızı almasını söyleyeceğim," dedi.

"Vay canına, buraya son gelişimden çok daha farklı görünüyor."

"On yıldan fazla oldu tatlım, muhtemelen bu yüzden." Clemmie Teyze usulca kıkırdadı, gözlerinin kenarları kırışmıştı, ne kadar yaşlandığına inanamıyordum. Gerektiği kadar geri gelmediğim için kendimi çok kötü hissettim ama sanırım Sam'e kendimi kaptırdığım için diğer herkesi kendimden uzaklaştırdım. Arkadaşlarımı ve daha da önemlisi ailemi.

Ağlı kapıyı iterek kapattı ve ön kapıyı şimdilik açık bıraktı. Gus hâlâ dışarıda dolaşıyor, gördüğü her şeyi kokluyordu. Üst kattan ayak sesleri duydum. Uzun merdivenden yukarı baktığımda Sophie'nin bana doğru yürüdüğünü gördüm, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı, kendini bana doğru atmış, kollarını bana dolamış ve sıkıca sarılmıştı.

"Holly!" Elleri hala kollarımın üst kısmını kavrarken benden uzaklaşırken gülümsedi.

"Burada olmana çok sevindim!" diye bağırdı. "Ben de," dedim, biraz inandırıcı olmayan bir şekilde.

"Memnun değil misin?" Başını daha da geriye çekti, mükemmel biçimli kaşları yukarı kalktı.

"Öyleyim, şu anda biraz sarsıldım. Adrenalinin etkisindeydim ve şimdi durdum ve Burada, bu bana bir ton tuğla gibi çarpıyor." İçimi çektim, omzumun üzerinden hâlâ dolaşan sivilceli Gus'ıma baktım.

"Bak, unut onu, boo. O geçmişte kaldı. Onunla ilgili her şeyi sana unutturacağız. Ne kadar kalacaksın?" diye sordu.

"Emin değilim. Bunu gerçekten düşünmedim. Sadece çantamı topladım..." Sözümü kestim.

"Kahretsin, çantalarım hâlâ garaj yolunda duruyor."

Gözlerimi devirip kapıya yönelmek üzereyken Sophie seslendi: "Sakin ha! Onları ben alırım, zaten bunu yapmam gerekiyordu. Git ateşin önünde rahatına bak."

"Banyo yapabilir miyim? Donuyorum ve iş kıyafetlerimi çıkarmak istiyorum." Kendime baktım.

"Tabii ki. Merdivenlerin başında, koridorun solunda, hemen sondaki kapı. Çantalarınızı odanıza koyayım." Sophie bana gülümsedi, ben de başımı salladım ve kollarımı kendime sararak

"Ah, Holly. Gus belli saatlerde mi yemek yiyor?" diye sordu Gus dörtlüde içeri girerken.

"Sadece sabah ve akşam. Belirli zamanlar değil." Omuzlarımı hafifçe silktim ve huysuz köpeğe sııttım.

"Tamam, ona bir kase hazırlayayım." Çantalarımı almak için kapıdan çıktı.

Clemmie Teyze'nin nereye gittiğinden emin değildim. Merdivenlerin başından sola döndüm ve koridorun sonundaki kapıya doğru yürüdüm. Ev aydınlık ve havadardı, açık krem ve altın sarısı renklerle dekore edilmişti. Her odada biraz renk vardı ama çok az. Kapıyı iterek açtım ve muhteşem banyoya bakıp gülümsedim. Gözlerim altın musluklu ayaklı küvet ve küvet üstü duşa kilitlendi. Tarlalara bakan geniş bir pencere vardı. Eğildim, muslukları açtım ve büyük küvetin dolmasına izin verdim. Pencereye doğru yürüdüm ve dışarı baktım. Manzara gerçekten nefes kesiciydi. *Burada sonsuza kadar yaşayabilirdim.* Gerçekten yaşayabilirdim. Gidecek bir evim, işim, ailem yoktu. Beni Londra'ya dönmeye zorlayan şey neydi? Hiçbir şey.

Banyodan sonra boş odama geçtim, duvarlar yine krem rengiydi ama yatak takımları açık limon rengindeydi. Odayı gerçekten güzelleştirmişti. Isıtma sistemi devreye girmişti ve oda güzelce ısıniyordu. Yatağımın kenarına oturup uzun kahverengi saçlarımı kuruturken gri bir salon kıyafeti giydim. Tamamen kurutmak için uğraşmadım. Çok yorgundum ve saat daha akşamın yedisiydi. Bavullarımı yarın boşaltmaya karar verdim. Terliklerimi giyip merdivenlerden aşağı indim ve Clemmie Teyze ile Sophie'nin içeride olup olmadığına bakmak için kafamı rahat salonda gezdirdim. Orada değillerdi. Koridordan mutfığa doğru yürürken direğe tutundum, burnuma bir koku çarptı. Karnım memnuniyetle inledi. Açlıktan ölüyordum. Bütün gün bir şey yememiştim.

"Tatlım, aç mısın?" Clemmie Teyze ocağın başında dururken sordu. Gus yemek masasının yanında, başı patilerinin üzerinde, kuyruğunu sallayarak yatıyordu.

"Açlıktan ölüyorum." Başımı salladım, dudaklarımı yaladım.

"Tavuk yahnisi ve köfte yapıyorum, olur mu?" diye sordu büyük gümüş tencereyi karıştırırken.

"Mükemmel olur. Rahat yemeklere bayılırım." Ona gülümsedim. "Yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordum.

saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırırken.

"Hayır, tatlım. Git masaya otur," dedi ve güveç tenceresine dönmeden önce.

Masaya doğru yürüdüm, bir sandalye çektim ve oturdum. Gus ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Başını kucağıma koydu, küçük bir mızıltı çıkardı ve kuyruğunu hızla salladı. "İyi misin dostum?" Sanki bana cevap verecekmiş gibi sordum.

Telefonum bipledeğinde yerimden sıçradım, Sam'in adını gördüğümde kalbim küt küt atmaya başladı. *Hay sikeyim.*

Birkaç derin nefes aldım. *Büyük kız donu, Holly. Cesur ol.*

"Merhaba," dedim tatlı, masum bir sesle.

"Bu da ne Holly?" diye bağırdı, ben telefonu çekerken, yüzünü buruşturarak.

Clemmie Teyze ve Sophie dönüp bana baktılar. Omuz silktim, sonra telefonumun hoparlörünü açtım ve duyabilmeleri için masanın ortasına yerleştirdim. "Ne dedin?" Aptalı oynadım.

"Bana *ne* yapma! Ne oluyor lan? O hediye de neydi öyle?" diye bağırdı.

"Oh, masana koyduğum büyük dildo mu?" Sesim titriyordu ama devam ettim. "Sana söyledim, git kendini becer. Beğenmedin mi? Çok mu küçüktü? Doğru renkte değil miydi?"

Teyzemin kahkahalarla inlemeye başlamadan önce gözlerinin açıldığını gördüm, Sophie onun omzuna doğru kıkırdıyordu.

"Sen bir kaltaksın, bunu biliyor musun?" diye çıkıştı.

"Mmhmm, biliyorum." Telefona doğru başımı salladım.

"Lanet hediyeyi tüm yönetim kurulu üyelerinin önünde açtım! Aklından ne geçiyordu senin? Beni utandırdın. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyor musun?" Sesinin zorlandığını duyabiliyordum.

"Aslına bakarsan Sam, hatırlıyorum. Bu sabah ne olduğunu hatırlıyor musun yoksa sana hatırlatmam mı gerekiyor?" Arka planda yüksek sesli bir homurtu duyduğumda tersledim.

"Siktir."

"Sorun ne Sam? İyi misin?" Endişemi göstermeye çalışarak tatlı bir sesle sordum. "Sanırım sütüm kesildi. Tanrı aşkına, bu daha iyi olacak!" diye homurdandı.

"O da ne? Badem sütün mü?"

"Evet," dedi çabucak. "Kahretsin, midem."

"Ohh, evet. Hatırladım. Tuvalete koşsan iyi olur, bebeğim. Sütünün içine müshil koymuş olabilirim de olmayabilirim de. Duş aldığından emin ol. Kendini daha iyi hissedersin." Telefon yere düşerken tek duyabildiğim boğuk bir küfürdü. "Hoşça kal bebeğim," diye seslendim ve telefonu kapatıp teyzem ve Sophie'yle birlikte kahkahalara boğuldum.

Gecenin geri kalanını ateşin önünde bir sürü battaniyenin altında kıvrılıp kırmızı şarap içerek ve onlara hayatımın son on yılını anlatarak geçirdik.

Ve şimdi, buradaydım, otuz yaşımdaydım ve bekardım.

HELLORYANMICHAELS

SABAH UYANDIĞIMDA BAŞIM HAFİFÇE BULANIKTI VE YÖNÜMÜ ŞAŞIRMIŞTİM. YAVAŞÇA DOĞRULDUM, ALÇAK Kış güneşi pencerelerden içeri süzülüyordu ve Gus yatağın ayak ucunda yatıyordu. Yorganı üzerimden attım, bacaklarımı yüksek çift kişilik yataktan aşağı salladım, ayaklarım kalın kazıklı halıya zar zor değiyordu. Gerindim, parmaklarımı tavana doğru uzattım ve tatmin edici bir inilti çıkardım. Pencereye doğru ilerledim, limon perdeleri geri çektim ve nefes nefese kaldım. Yeşil tarlalar şimdi kalın bir kar örtüsüyle kaplıydı. Çok güzel görünüyordu. Yatağıma geri döndüm ve saate bakmak için telefonumu şarjdan çıkardım. Saat dokuzu geçiyordu. En son ne zaman sabah altıdan sonra uyuduğumu hatırlamıyordum.

Gus henüz ayağa kalkma belirtisi göstermiyordu, sırt üstü yuvarlanmıştı, arka bacakları yayılmış ve her şeyi gösteriyordu ve ön patileri yukarı doğru bükülmüştü. Çok sevimliydi. Yataktan çıkarken telefonuma sarıldım, kalın beyaz sabahlığımı kaptım ve üzerime sardım. Birden üşüdüğümü hissettim. Clemmie ve Sophie'yi uyandırırım endişesiyle yatak odamın kapısını sessizce açtım. Merdivenleri parmak uçlarımda indim, terliklerimin ahşap merdivenlere çarpmamasına dikkat ettim. En alt basamaktan atlarken tırazana tutundum ve mutfığa doğru yürürken Clemmie ve Sophie'nin yemek masasında bir demlik çay ile oturduklarını gördüm.

Masanın sonundaki yerime oturduğumda Clemmie, "Günaydın tatlım," dedi.

"Günaydın," diye cıvıldadım.

"Nasıl uyudun?" Masadan kalktı ve tezgâhın üzerindeki sehpadan porselen bir çay fincanı aldı.

"İnanılmaz. Yıllardır uyuduğum en iyi gece." Fincanımı alıp çaydanlığa uzanırken ona gülümsedim.

Yeşil çaydanlığı alıp bana koyu bir kahvaltı çayı koyarken, "Bırak ben yapayım," diye ısrar etti. "İyi uyuduğuna sevindim."

"Teşekkür ederim." Süt sürahisine uzandım ve az miktarda süt döktükten sonra sıcak demliğin içine bir parça şeker attım, hızlıca karıştırdım ve çay kaşığına masanın üzerine koydum. Fincanı dudaklarıma götürdüm ve küçük bir yudum aldım, geri koyarken dudaklarımı yaladım. Nedenini bilmiyordum ama çayın tadı porselen fincanda her zaman daha güzeldi.

"Sophie ve ben de tam bugün ne yapacağımıza karar veriyorduk. Şehre doğru bir gezintiye çıkmak ister misin? Bir şeye ihtiyacın var mı?" Clemmie bana sordu.

"Dürüst olmak gerekirse, ben kolay biriyim. Yük olmak istemem. Burada yapılacak bir şey varsa seve seve yardım ederim." Bir yudum daha almadan önce gülümsedim.

Solgun teni hafifçe pembeleşen Sophie, "Dr. Michaels saat on birde Thor'a bakmaya gelecek," diye söze girdi. İfadesinin değişmesini izlerken kaşlarını birleştirdim.

"Elbette. Birkaç atı da dışarı çıkarmamız gerekiyor. Ayrıca pislikleri de temizlemeliyiz," dedi Clemmie.

kendi kendine, yüksek sesle düşünerek.

"Bırak yardım edeyim." Fincanımı kucaklarken gülümsedim. "On yıldır atların etrafında değildim, ama eminim tekrar toparlayacağım."

"Tamam, senin için sakıncası yoksa." Clemmie bir yudum alırken fincanının üzerinden bana baktı. "Elbette yok. Dürüst olmak gerekirse, kapım çöktükten sonra en azından bunu yapabilirim." Kıkırdadım.

"Kapıya çarpmadın. Burası senin evin Holly. Burada her zaman hoş karşılanırsın." Elindeki fincanı masaya koyarken başını hafifçe yana eğdi. "Pekâlâ, Ryan gelmeden önce halledilecek çok şey var." Ayağa kalkarken ellerini birbirine vurdu, "Sophie, Holly'ye rahat giysiler bulması için birkaç jodhpurs ve ufak tefek bir şeyler ayarla."

"Sorun değil." Clemmie konuşmaya başlarken Sophie annesinin arkasından tatlı tatlı gülümsedi.

"Ryan ve Dr. Michaels kim?" Çayımı bitirirken sordum.

"O veteriner, Ryan Michaels. Çok seksi." İç çekerken baygınlık geçirdi. "Evlî mi?"

"Hayır, sadece zoru oynuyor. Kırılması zor biri. Herkes denedi." Koyu sarı saçlarını yüksek at kuyruğu yaparken güldü. "Ama eminim bir gün biri onu kıracaktır." Masadan kalkarken omuz silkti.

"Eşcinsel olabilir mi?" Ayağa kalkarken ağzımdan kaçırđım ve onun topuklarının üzerinde dönmesine neden oldum. "Oh, kahretsin. Belki de eşcinseldir? Belki de sorun budur?" Nefes nefese kaldı.

"Olabilir." Gözlerimi devirdim. "İyi olanlar her zaman öyledir." İçimi çektim.

"Onu görene kadar bekle, Holly. O bir tanrı." Koridorda yürümeye başlarken bana göz kırptı. Sophie çok etkileyiciydi, yani o ateşli veterineri çözemezse, kimse çözemezdi.

Bana bir çift bej jodhpurs, siyah uzun kollu bir üst ve bir jile alırken onu odasına kadar takip ettim. "İşte." Gülümsedi. "Üzerime uyar. On dakika sonra aşağıda buluşuruz," dedi kıyafetleri ondan alırken.

"Teşekkür ederim, bebeğim." Duş almak ve giyinmek için yatak odama dönerken gülümsedim.

Giyindikten sonra saçlarımı taradım ve yüksek, dağınık bir at kuyruğu yaptım. Kirpiklerime rimel sürdüm ve altın sarısı tenimi parlatmak için biraz bronzlaştırıcı sürdüm. Gus şimdi ayaktağı ve heyecanla etrafta dolanıyordu. Biraz enerji atmaya ihtiyacı vardı. Ön kapıyı açtım ve karda dörtnala koşan Gus'ın dışarı fırlamasına izin verdim. Bu şekilde bir yere gidemeyeceğini biliyordum. Sadece atları ürkütmemesini umuyordum. Bir çift siyah Jodhpur çizmeyi ayağıma geçirirken merdivenlere oturdum, ayaklarım güzel ve sıcaktı. Teyzeme seslendim ama onun çoktan ahıra inmiş olduğunu tahmin ettim. Buz gibi hava üzerime çarptığında jilemin fermuarını çektim. Rüzgâr olmadığı için minnettardım. Etrafımızda hiç sığınak yoktu, bu yüzden rüzgâr çıkarsa şiddetli ve sert olurdu. Telefonumun yanımda olmaması güzeldi. Sinyal orada pek iyi çekmiyordu ve bu da bana yetiyordu. Ahırlara yaklaştım. Clemmie Teyze'nin evi uzaktan küçük görünüyordu ama yine de göz alıcıydı. Büyük ahırlara girdiğimde anında aşık oldum. Tipik bir çiftlik ahır bloğuydu. Ortadan aşağıya doğru beton uzanıyordu ve iki yanında birbirinden farklı, güzel atlarla dolu ahırlar vardı. Ortadan aşağıya doğru huşu içinde yavaşça yürüdüm, ilerlerken atlara baktım. Göze çarpan siyah bir Friesian'ın adını fark ettim. Ahırının kapısında *Kral* yazıyordu. En sevdiğim cins onlardı. Bir gün kendi atıma sahip olacağıma dair kendime hep söz vermişimdir. Derin bir nefes alarak önünde durdum.

"Hey, Kral," diye fısıldadım elimi burnunda aşağı yukarı gezdirirken, dudakları diğer avucumu ısıırıyordu.

Clemmie'yi duymadan önce bir gülümseme bıraktım. "King'le tanışmışsın." Bir eyerle aşağı inerken bana gülümsedi.

"Gördüm ve aşık oldum." Dikkatimi tekrar ata odaklamadan önce küçük bir kakhaha attım,

Elim hâlâ gözlerinin arasından burnuna doğru aşağı yukarı okşuyordu. Clemmie büyük at takım odasına girip siyah eyeri ata taktıktan sonra tekrar yanıma gelirken yüzümü ona döndüm.

"Ne yapmamı istersiniz?" Elimi King'den çekerken sordum.

"Thor'un baş tasmaını takıp onu padoklara götürebilir misin? Sorun olur mu? Isırabilir, o yüzden önünde eğilmemeye çalışın."

"Tamam, anladım. Thor'un önünde eğilme." Başımı salladım. "Süper kahramanın önünde eğilmek isterim Thor. Beni ısırса bile umurumda olmaz." Başımı arkaya atarak güldüm, Clemmie de bana katıldı.

Sophie elinde büyük bir Piebald Cob ile bana doğru yürüdü. Ahırın ortasında yavaş adımlarla ilerliyordu. Sophie'ye gülümsedim. "Kim bu güzellik?" Sophie bana yaklaşıp koçanın boynunu okşayabilmem için durduğunda sordum.

"Bu Bertha. Biz ona büyük, kötü Bertha diyoruz." Sophie elini boynunda aşağı yukarı gezdirirken güldü

"Tanıştığımıza memnun oldum Bertha," dedim sessizce, sesimi dinledikçe dönen kulaklarına.

Sophie, onu ahırına götürmeye devam ederken küçük bir homurtu çıkardı.

Ahırın kapısına doğru yürüyüp ismi aramaya başlamadan önce, Thor'un lacivert baş tasmaını ve ona uygun kurşun ipini bulmak için takım odasına girdim. Onu gördüğümde bulunduğum yerin diğer ucundaydı. Güzel, güçlü bir Bay Welsh Cob'du. Alnından başlayıp bir burun deliğine kadar uzanan kalın, beyaz bir alevi vardı. Uzun, siyah yelesi boynunun üzerinde dalgalanıyordu. Kapısının önünde durup sürgüyü kaydırdım. "Selam yakışıklı."

"Sana da merhaba." Ahırın içinden bir erkek sesi yükseldi.

Dondum kaldım, gözlerim Thor'unkilere sabitlendi. Atın konuşmadığını biliyordum, yani orada biri vardı ama hareket edemiyordum. Ayaklarım yere beton dökülmüş gibi hissediyordum. Bir an kendimi toparlamaya çalıştım. Yanımda duran güzel insan örneğine hayranlıkla bakmak için başımı yavaşça çevirdim.

"Becer beni, lütfen." Az önce ne dediğimi anlayamadan kelimeler dilimden döküldü.

"Dürüst olmak gerekirse normalde kadınlarımı önce tanımak isterim ama her şeyin bir ilki vardır." Sesine ukalalık karışmıştı, gözlerimiz buluşmadan önce gözlerinin ayaklarımdan yüzüme bakmasını izlerken başı yana eğildi.

Ensesine kadar inen koyu, çikolata rengi saçları vardı. Parmaklarımı geçirip tutabileceğim kadar uzundu. Teni altın sarısıydı, güneş öpücüğü gibiydi. Yanakları yeni ısırılmış gibi hafifçe kızarmıştı. Opal gözleri ahırların arasından süzülen kış güneşiyle parlıyordu. Sıkı, geniş ve uzun boyluydu. Muhtemelen 1.80 civarındaydı. Dilim ağzımın içinde kocaman oldu ve konuşma yeteneğimi kaybettim.

"Ben Ryan. Ryan Michaels," dedi bana yaklaşıp elini uzatırken. "H... h... merhaba," diye kekeledim. *Tam bir ahmak.*

"Şişmiş dil mi?" Hafif bir kıkırdama çıkardı. Tanrım, beni tam orada, tozlu, sert zeminde almasını istiyordum.

Sophie'nin neden bahsettiğini biliyordum. Kesinlikle eşcinseldi. Heteroseksüel olamayacak kadar yakışıklıydı ya da gizli bir karısı vardı.

"Adını öğrenebilir miyim?" diye sordu siyah deri çantasını ayaklarının dibine bırakıp Thor'un iri başını avuçlarının arasına alarak onunla usulca konuşurken.

"Ee, evet. Ben Holly," diye net bir cümle kurmayı başardım. Lanet olsun, daha önce hiç kimse beni bu şekilde etkilememişti.

"Ryan!" Sophie bana doğru yürürken çığlık attı. "Görüyorum ki kuzenim Holly ile tanışmışsın." Onun arkasında durdu ve yanağından öpmeden önce elini omuzlarında gezdirdi.

"Ah, kuzen. Anladım." Thor'dan uzaklaşırken başını salladı ve Sophie'den de uzaklaştı.

Gus ahıra doğru koçup Ryan "ın üzerine atlayınca garip sessizlikten hoş bir çekilde kurtuldum.

"Gus, yere yat!" Dedim, sesim sertti.

"Hey, dostum," dedi, sesi erimiş çikolata gibi yumuşaktı ve Gus'ın üzerine titriyordu. "Göz kamaştırıcı. Kaç yaşında?" Gözleri benimkilere kaydı.

Yüzümde yanan sıcaklığı hissedebiliyordum. "Ee, beş." Kendi kendime başımı salladım, sanki köpeğimin yaşını doğru bildiğim için kendime sessiz bir beşlik çakıyordum.

"Çok sağlıklı görünüyor." Gülümsedi ve dişlerinin parladığını gördüğüme eminim.

"Hâlâ içmeye hazır mısın?" Sophie, benim ve Ryan'ın Gus hakkındaki konuşmalarımızın arasında bir şeyler söyledi. Oh, kahretsin. Kıskanıyor muydu? Girilmez bir bölge miydi?

Fahişelerden önce bir kanka mıydı?

"Yapamam. İşle çok meşgulüm." Sophie gülünce onu nazikçe yere bıraktı ve uzun atkuyruğunu omzunun üzerinden geçirdi.

Bakışlarımı Thor'a yönelttim ve lacivert tasmayı taktım. Ahır kapısının sürgüsünü kaydırıp yavaşça açarken ipini taktım. Onu dışarı çıkarmadan önce kapı ile ahır arasında durdum ve Ryan ile Sophie'yi sohbet etmeleri için yalnız bıraktım. Kulak misafiri olmak istemedim.

Gus benimle birlikte yürüyordu. Daha önce hiç görmediği atlara bu kadar iyi davranmasına şaşırmıştım. Girişte durduğumda omzumun üzerinden Ryan ve Sophie'ye baktım. Sophie hâlâ umutsuzca onun dikkatini çekmeye çalışıyor, saçlarını omuzlarının üzerinden savuruyor, parmağını sarı saçlarının gevşek bir tutamının etrafında döndürüyordu ama onun gözleri benimkilere sabitlenmişti. Clemmie'nin istediği gibi Thor'u otlığa doğru yürütmeden önce omuz silktim.

Kapıya kadar geldim, kapıyı açtım ve onu serbest bıraktım. Taze karda yavaşça tırıs kalkmadan önce tekmeledi. *Üşümedi mi?* Üşüyordum ama azgın hormonlarım içime pompalıyor, beni ısıtıyordu. Durup onu izledim. Çok zarif ve heybetliydi. Yanımda birinin durduğunu fark etmemiştim.

"Çok çarpıcı, değil mi?" Ryan söyledi.

"Gerçekten de öyle." İçimi çektim, hâlâ atı mı yoksa onu mu kastettiğimden emin değildim. "Ne kadar kalacaksın?"

Başımı hafifçe çevirdim, gözlerim ona odaklanmadan önce yavaşça hareket etti. Krem rengi rulo boynu, siyah dar kot pantolonunun baldırlarına oturan siyah paltosundan dışarı çıkmıştı. "Henüz emin değilim." Başımı salladım ama konuşmama devam edemeden başka bir ses üzerime çöktü.

"Dün onu sikip atan eski nişanlısından kaçıyor." Sophie'nin sesi içime işledi. Yüzümün kıpkırmızı olduğunu hissettim.

Ne oluyor lan? Kendini tehdit altında mı hissediyordu?

"Vay canına," diye mırıldandım. "Teşekkürler, Soph." Şok olmuş bir halde başımı salladım. "Bunu duyduğuma üzıldüm Holly," dedi Ryan sempatik bir sesle.

"Mmm, teşekkürler," dedim aşağılanmış ve kızgın bir şekilde ahıra doğru kaçmadan önce.

Eve doğru ilerlemeden önce ahırlardan hışımla geçtim. Suratının ortasına yumruğu indirmeden önce Sophie'den uzaklaşmam gerekiyordu.

HEMENHEMENHEMENHEMEN

ÖN KAPIDAN İÇERİ DALDIM, SICAK VE ÖFKELİ GÖZYAŞLARIM YÜZÜMDEN AŞAĞI AKARKEN

Yatak odam.

"Holly sen misin?" diye seslendi teyzem.

Ördeği sikeyim. Başımı geriye atmadan önce merdivenlerde dururken yumruklarımı iki yanımda birleştirdim. "Evet!" İsteddiğimden biraz daha hırçın bir şekilde söyledim.

"Çay yaptım. Gel benimle bir fincan iç." Yumuşak, anaç sesi beni içine çekti.

Döndüm ve mutfağa doğru yürüdüm, mutfak masasına otururken gözyaşlarımı avuçlarımla sildim. Clemmie'nin gözleri yüzümde gezindi.

"Tatlım, neden ağlıyorsun? İyi misin?" diye sordu elime uzanarak.

"Hayır, değilim." Başımı sertçe salladım. "Kızınız Ryan'a benim eski nişanlım tarafından, neydi o, evet 'becerilip atıldığımı' söylemenin kabul edilebilir olduğunu düşündü." Sesim titriyordu. Bunun öfke mi yoksa sinir mi olduğundan emin değildim.

"Bu doğru." Arkamda onun sesini duydum, başım Şeytan Çıkaran filminde Emily Rose'unkinden daha hızlı dönüyordu ve gözlerim ona dikilmişti.

"Sophie!" Clemmie seslendi, gözleri Ryan ve kızı arasında gidip geliyordu.

"Tam bir dangelaksın!" Masadan kalkıp ona doğru hışımla yürürken ona bağırdım. "Neden bunu yapmak zorundaydın?" Ona yaklaştığımda durdum. Ryan "a bakmak için yüzümü çevirdim. "Eğer henüz anlamadıysan, senden hoşlanıyor!" Onların ortasından geçip yatak odama doğru yürürken kapıyı arkamdan sertçe çarptım.

Yatağıma daldım ve başımı yastıklarla örterek yatağıma avazım çıktığı kadar bağırdım. Öfkeden kuduruyordum. Kırmızıyı gördüğümde sakinleşmem çok zor oldu. Normalde böyle durumlarda kick boks derslerim bana yardımcı olurdu ama o anda aklımda sadece Sophie'nin yüzünü tekmelemek vardı. Kendime homurdandım, beni bu kadar sinirlendirmesine izin verdiğim için sinirlenmişim. Kapının çalındığını duydum.

"Defol git!" Tekrar kapının çalındığını duydum. Ayağa kalkarken homurdandım, başımdaki yastıkları kaptığım gibi odanın diğer ucuna fırlattım ve hışımla kapıya doğru ilerleyip kapıyı açtım. "Defol dedim!" Arayanın Ryan olduğunu görünce kalbim hızla çarptı. Anında kendimi suçlu hissettim.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu.

"Madem öyle." Başımı salladım, yolumdan çekildim ve onu içeri aldım, yatağıma oturmadan önce kapıyı arkamdan kapattım.

Sadece bana baktı, ellerini ceplerine sokmuş, ayaklarının üzerinde hafifçe sallanıyordu.

"Bir şey söyleyecek misin, yoksa...?" Onu ısırdım.

"Her zaman böyle sinirli ve küstah mısın?" diye sordu, başını yana eğip sırtarak.

"Duruma göre değişir."

"Açık mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Beni kim kızdırıyor. Şu anda Sophie." Gözlerimi devirdim. Bana yaklaştı, dizlerinin üzerine çöktü, sonra elimi tuttu ve başparmağını elimin arkasına sürttü. Konuşmaya başlamadan önce bir süre bekledi. "Gerçekten çok üzgünüm."

"Ne için?" Alaycı bir şekilde sordum. Ses tonuma engel olamadım.

"Nişanlının sana yaptığı şey için. Bu sadece..." gözleri düşerken sesi kesildi. "Pislik bir hareket mi?" Bir kahkaha attım.

"Tam bir sık hareketi." Kıkırdadı. "Ama özür dilerim."

"Olan oldu. Hayatta çok daha kötü şeyler olur." Omuz silktilim. "Ben de yaşadım. Ben de incindim," dedi sessizce.

"Özür dilerim."

"Sorun değil. Sadece o şeylerden biri. Bak, Sophie'yi görmezden gelmeye çalış. Yıllardır benim için yanıp tutuşuyor ama benim tipim değil." Omuz silktili.

"Ohhh, çünkü o bir erkek değil." Kendimden emin bir şekilde başımı salladım. Ona dönmeden önce kucağıma bakarken gözlerim dalgın dalgın kapandı.

Opal gözleri dehşetle genişledi. "Eşcinsel olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Değil misin? Sophie kadınlarla ilgilenmediğini söyleyip duruyordu." Yüzümü avuçladım.

"Oh, Tanrım, hayır. Ben kesinlikle heteroseksüelim. Her şey kadınlarla ilgili," dedi. "Sadece Sophie'yle birlikte değilim." Bana göz kırptı. "Bak, gidip Thor'u muayene etmem gerekiyor. Bu akşam bir içki ve yemek için müsait misin? Sadece lokalde. Seni yedide alabilirim?" diye sordu ayağa kalkarken.

Bir yanım Sophie yüzünden hayır demek istedi. Çünkü ben iyi bir insanım. Ama Sophie'yi hiç umursamayan bir yanım da vardı ve beynim beni vazgeçiremeden kalbim yerinden fırladı ve "Evet! Kulağa harika geliyor. Yedi mükemmel."

Güzel yüzü ıslıl ıslıl bir gülümsemeye dönüştü. "Harika. Yedide görüşürüz, Holly." Yatak odamdan çıkıp merdivenlerden inmeden önce göz kırptı.

Holly 1, Sophie 0.

Eğer henüz fark etmediysen, ben dar kafalıyım.

D A T E N I G H T

SOPHIE'YLE HÂLÂ KONUŞMAMIŞTIM ÇÜNKÜ HÂLÂ ÖZÜR DİLEMEMİŞTİ. CLEMMIE DİLEMİŞTİ, ama bu yeterince iyi değildi. Clemmie'nin bunu neden yaptığını anlıyordum ama bir aşk yüzünden beni otobüsün altına atan teyzem değildi.

Ryan Michaels ile çıktığım için kötü müydüm? Kesinlikle.

Umurumda mıydı? Hem de hiç.

Duştan çıktım ve bavuluma doğru yürüdüm. Küçük kıyafetlerim için yeterince asılı yerim yoktu. Yerel bir bara gideceğimizi biliyordum ama yine de bunun gerçek bir randevu olduğunu düşünerek düzgün görünmek istedim. Sinirlerimi midemin çukuruna doğru ittim. Gergin olmamı gerektirecek hiçbir şey yoktu. Koyu mavi, dizden yırtık bir kot pantolon, büyük boy siyah bir kazak ve siyah Ugg botlarımı seçtim. Yüzüme az miktarda fondöten sürmeden önce saçlarımı kabaca kuruttum, ardından biraz bronzlaştırıcı sürdüm ve dudaklarıma şeffaf bir dudak parlaticısı sürdüm. Saç kurutma makinemi fişe takmadan önce maskaramı tamamladım. Saçım kuruduktan sonra düzleştiricimi saç uçlarımda gezdirdim. Görünüşümden memnundum. Yüzümü ağır makyajla kaplamayı sevmiyordum. El çantamı ve telefonumu almadan önce hafif bir parfüm sıktım. Aşağıya indiğimde Gus'ın alt katta oturduğunu ve kuyruğunu salladığını gördüm.

"Hey, dostum." Ona gülümsedim ve elimi başının üstünde gezdirdim. Dikkatli adımlarla mutfağa girdiğimde Sophie'nin yemek masasında oturduğunu ve gözlerinin beni delip geçtiğini gördüm. Clemmie elinde şarap kadehleriyle yanımıza geldi.

"Buyurun kızlar. Holly, otursana hayatım," dedi kendi bardağını almak için geniş kır mutfağına doğru yürürken. Üniteler masif meşe tezgahlı krem rengi shaker ünitelerdi. Çok güzeldi. Benimle Sophie'nin arasına oturdu, gözleri hâlâ benimkilerdeydi.

"Şimdi, bayanlar, siz yetişkin kışkı kadınlarsınız, gençler değil. Bunu düzeltebilir miyiz?" Clemmie şarabından bir yudum almadan önce sordu. "Bu arada çok güzel görünüyorsun Holly." Bana gülümsedi.

"Teşekkür ederim." Ben de gülümsedim ve kendi şarabımdan bir yudum aldım.

"Sophie," dedi teyzem. "Lütfen Holly'den özür dile. Söylediğin şey yersiz ve kabaydı. Ayrıca inciticiydi."

Sophie gözlerini devirdi ve iç geçirdi. "Özür dilerim." "Teşekkürler." Sesim donuktu.

"İşte. O kadar da zor değilmiş, değil mi?" Clemmie sandalyesinde arkasına yaslanmış, sorunu çözdüğü için gurur duyuyordu ki Sophie masanın üzerinden kükredti.

"Ryan'la çıkmanı istemiyorum!"

"Sophie!" Clemmie kızına ölümcül bir bakış fırlattı.

"Onu hak etmiyor. Rosemont'a elini kolunu sallayarak geliyor ve bir gün içinde

Ryan'la!" Başını iki yana salladı.

"Senin için o kadar önemli mi?" Şarabımı kadehimde evirip çevirerek sordum.

"Öğrenmek için bir şansım olmadı." Koltuğuna geri çökmeden önce omuz silkti.

"Eğer gitmemi istemiyorsan, gitmem," diye teklif ettim, kalbim sözleri geri almam için bağırsa da.

"Yok!" diye tersledi.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Gerçekten gitmememi isteyeceğini düşünmemiştim. Kahretsin. Geri tepti, Holly.

Clemmie ağzını açmaya başladı ama sesi yerini sevmeye başladığım o hırıltılı sese bıraktı.

"Sophie," diye seslendi Ryan arkamdan, elini omzumda hissedip sıkmadan önce ayak sesleri yaklaşıyordu. "Sophie'yle biraz yalnız kalabilir miyim?" diye sordu bana ve Clemmie'ye.

Hiçbir şey söylemedim, sadece sandalyemi geriye ittim, şarabımı ve el çantamı aldım ve Gus'ın yanan ateşin önünde yattığı salona doğru yürüdüm, Clemmie de arkamdaydı.

"Gel otur sevgilim," dedi pelüş, kestane rengi deri Chesterfield kanepeyi okşarken. Onun yanına oturmadan önce koyu meşe zeminde yürüdüm ve içimi çektim.

"Sophie için üzgünüm."

"Sorun değil. Ondan hoşlanıyor, anlıyorum." Başımı salladım, gözlerim şarabımdaydı.

"Öyle, ama ona her zaman onunla ilgilenmediğini söyledim, kulağa ne kadar korkunç gelse de. Ama beni dinlemedi. Onu özlüyor. Okuldayken ona aşıktı. Ondan her zaman biraz etkilenmiştir. Onunla dalga geçecek kadar kibar, ama bir noktada birinin gözüne çarpacağını ve onu bırakmak zorunda kalacağını söylemişim." Kahverengi gözleri benimkilerle buluştu. "Sanırım o kişi sensin." Bana zayıfça gülümsedi.

"Hiç sanmıyorum. Sadece arkadaşça davranıyor. Ben acemiyim, eski sevgilim tarafından aşağılandım, o yüzden muhtemelen sadece iyi davranıp beni dışarı çıkarıyordur." Biraz kıkırdadım.

"Bundan şüpheliyim tatlım, ama sen ne istersen onu düşün." Kanepeye yerleşmeden önce dizimi okşadı, şarabından bir yudum alırken yüzünde aptal bir sırıtiş vardı. Ben de onu taklit ettim.

Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Düşünüyordum da, eğer yarın karlar erirse, ki bu büyük bir ihtimal, King'e binmek ister misin? Egzersize ihtiyacı var, küçük bir kızken ata binmeyi ne kadar çok sevdiğini biliyorum." Bana göz kırptı ve dikkatini şöminenin üzerindeki annem, babam ve benim fotoğrafıma çevirdi. "Onları özlüyorum. Kız kardeşimi özlüyorum." Gözünden akan bir damla yaş sildi.

"Ben de öyle. Artık onları pek hatırlamıyorum." Alt dudağım hafifçe titredi.

"Oh, sevgilim." Kolunu bana doladı ve beni kendine çekti. "Bir sürü videom var. Belki yarın Pazar öğle yemeğinden sonra onları koyarım. Sana iyi gelir." Başımın yan tarafını öptü.

"Kulağa mükemmel geliyor." Burnumu çektim. "Ve King'e binmeyi çok isterim. Sorduğun için teşekkür ederim." Yavaşça doğruldum, rimelimi bulaştırmak istemediğim için yüzük parmağımı gözlerimin altına sürdüm. "Makyajım iyi görünüyor mu?"

"Mükemmel görünüyor." Gözleri arkamda gezinirken başını

salladı. "Hazır mısın, Holly?" Onun sesini duydum.

"Evet, her şey yolunda." Başımı sallayarak koltuktan kalktım, çantamı aldım ve Sophie'nin ona yaklaştığını gördüğümde yüzümü ona döndüm. Gözleri kızarmış, yanakları lekelenmişti ama gülümsüyordu.

"İyi misin Soph?" diye sordum.

"Evet, öyleyim. Git eğlenmene bak. Seni bekleyeceğim," dedi ve beni kucaklayarak kendine çekti. Kollarımı ona doladım ve sırtına sarıldım.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim, sonra çekilip Ryan'ın Gus'la birlikte durduğu koridora çıktım.

Benim için ön kapıyı açtı, ön kapıyı arkasından kapatmadan önce kamyonetine doğru yürümeme izin verdi.

Bara sadece kısa bir sürüş mesafesindeydi. Rahat bir sohbetin içinde kaybolduk, bu da sinirlerime iyi geldi.

"Sophie'yle ne hakkında konuşmak istiyordun?" Yüzümü ona döndüğümde sordum.

"Sadece onu nazikçe hayal kırıklığına uğratmak istedim. Onu bir insan olarak sevdiğimi ama benim için doğru kişi olmadığını anlatmaya çalıştım." Tatlı tatlı gülümsedi. "Kendimi kötü hissettim ama bunun yapılması gerekiyordu. İkinizin benim yüzümden birbirinize düşmenizi istemedim." Barın otoparkına dönerken kıkırdadı.

"Çok nazıksın," dedim biraz alaycı bir ifadeyle.

"Her zaman centilmensiniz, Bayan Holly." Park yerine yanaşırken göz kırptı.

Kamyondan atladı, yanıma doğru yürüdü ve benim için kapıyı açtı.

"Teşekkür ederim," dedim aşağı atlarken, "ama kapıları kendim açabilirim, biliyor musun?" Kıkırdadım.

"Biliyorum," dedi elimi tutup beni kendine doğru çekmeden önce ve kapıyı arkamdan kapattı.

Karda ilerlerken elimi tuttu. Yer yer buz tutmuştu. Düşmemek için kendimi zor tutarken diğer elimle onun kolunu tuttum; bu benim şansım olabilirdi. Barın önüne gelip ağır kapıyı iterek açtığımızda rahat bir nefes aldım. Bana eski bir kilise kapısını hatırlattı. Koyu maun rengindeydi, altından ve çevresinden demir akıyordu ve demir bir çevirme kolu vardı.

Bar insanlarla doluydu ama aşırı kalabalık değildi. Sanırım o gece insanların tercihi dışarı çıkmak yerine karla baş başa bir gece geçirmektir. Ryan bizi pencere kenarındaki bir masaya götürürken birkaç kişiye merhaba dedi. Muhtemelen Sophie kadar şaşırılmış olan diğer kadınlardan birkaç bakış aldım. İçimde endişeli bir karmaşa olsa da bunun beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştım.

Oturduk, Ryan elimi tutarken karşıma oturdu. "Seninle tanıştığıma memnun oldum." Gülümsedi.

"Ben de. Bu sabah yakışıklı veteriner hakkında bir şeyler duymuştum." Güldüm. "Bahse girerim bütün kadınlar kendini sana atıyordur." Garson kız yanıma geldiğinde elimi onunkinden çektim, gözleri parlıyordu.

Ryan.

"Merhaba Ryan. Size ne ikram edebilirim?"

"Holly..." konuşmayı kesti ve konuşmam için elini uzattı. "Cin tonik alayım lütfen" dedim tatlı bir sesle.

"İyi seçim. Ben de aynısından alayım lütfen." Gözleri bir an olsun benimkilerden ayrılmadı. "Mükemmel. İyi akşamlar Ryan." Garsonun sesi kasvetliydi.

"Sanırım senden hoşlanıyor," diye takıldım.

"Bence de öyle, ama ilgilenmiyorum." Gözleri parladı, gülümsemesi büyüdü.

"Gizliden gizliye memnunum." Usulca güldüm. Garson kız içkilerimizi getirip önümüze bıraktı ve bu kez Ryan'la göz göze gelmeden doğruca yürüdü.

"Evet, Holly. Bana kendinden bahset. Senin hikayen ne? Tüm hikâyeni." Cininden bir yudum alırken kaşları kalktı.

"Ailemi genç yaşta kaybettim. Gençken burada yaşadım." "Öyle mi? Seni okul çevresinde hiç görmedim." Bana şaşkın bir bakış fırlattı.

"Ben okula gitmedim. Amcam beni evde eğitti. Sonra yirmi yaşıma geldiğimde şehre taşındım.

Nedenini bile bilmiyordum. Sanırım sadece uzaklaşmak istedim." İçimi çektim. "Sonra Sam'le

tanıştım ve onun kişisel asistanı olarak çalışmaya başladım. Sonra, gerisini biliyorsunuz." Omuz

silktilim. "Ne yazık ki oldukça sıkıcı bir hikâye." Bardağımdan bir yudum daha aldım, sonra karton

bardak altlığına yerleştirdim. "Peki ya sen, Doktor? Senin hikâyen ne?" Bardağından büyük bir yudum alırken gözlerimi ona diktim. "Otuz beş yaşındayım, saçlarım ağarmaya başladı." Parmaklarını

Veteriner olmak istediğimi hep biliyordum. İşimi seviyorum. Benim hiç hayvanım yok. Bu garip mi?" diye sordu esprili bir şekilde.

"Birazcık." Ne kadar tuhaf olduğunu göstermek için işaret parmağımı ve başparmağımı birbirine yakınlıttım.

"Mezun olduktan sonra bir kızla çıkmaya başladım. Son doğum günümün gecesine kadar her şey çok iyi gidiyordu." Öksürdü, sandalyesinde kıpırdandı.

"Lütfen bana istemediğın hiçbir şeyi söyleme. Gerçekten, sorun değil." Uzanıp elini tuttım ve nazikçe sıktım.

"Sorun yok," diye beni rahatlattı. "Yaklaşık sekiz hafta önce hamile olduğunu öğrendim. İkimiz için de doğru zaman değildi ama onu dürüst bir kadın yapmak istedim, anlıyor musun? Doğru olanı yapmak. Ben böyle eski kafalıyım. Olmaya çalışıyorum." Avuçlarını kot pantolonuna sürterken gergin bir kahkaha attı. "Evet dedi. Sonra, otuz dördüncü doğum günümün gecesinde, partimden önce odama geldi. Büyük bir Gatsby partisi vermek istedi. Doğum günüm yılbaşı gecesiydi, bu yüzden doğum günümü ve 2020'yi görmenin Kükreyen Yirmiler Muhteşem Gatsby temasından daha iyi bir yolu olmadığını düşündü." Geçmişe döndüğünde gülümsedi. "Odama geldi ve bebeğın benden olmadığını söylemek için beni yatağa oturttu. Son altı aydır bir arkadaşımın ilişkisi varmış ve bir şekilde bu ilişki arasında hamile kalmış. Bebeğın benden olmadığını nasıl anladığını sordum ve öğrendiğı ay, son iki aydır seks yapmadığımızı söyledi. Onunla tartışamazdım, çünkü gerçek buydu. Sanırım bir şekilde birbirimizden uzaklaştık." Masaya doğru eğilip cin bardağın önüne itmeden önce omuz silkti. "İşte benim hikâyem bu." Gözleri benimkilere kaydı.

"Ryan, bunu yaşadığın için çok üzgünüm. Ne kadar korkunç."

"Sorun değil, artık atlattım, yani... sayılır." Gülümsedi. "Kendime bir daha aşık olmayacağıma dair yemin ettim ama sonra seninle tanıştım." Opal gözleri beni içine çekerken genişti.

"Ben mi?" Başımı salladım ve burnumu kıvırdım.

"Evet, sen. Sende bir şeyler var Holly. Sadece ne olduğunu bilmiyorum." İşaret parmağın hafif kirli çenesine vurdu.

"Şey..." Boğazımı temizlemeden önce saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırdım. "Ne söyleyeceğimi tam olarak bilmiyorum." Alt dudağımı kemirdim.

"Bir şey söylemek zorunda değilsin. Sadece birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkarıp yemek yemeye ne dersin?" diye önerdi menüleri alırken.

"Kulağa mükemmel geliyor." Başımı salladım, ondan bir menü aldım ve ne yiyeceğime karar verdim.

S T A R G A Z I N G

LEZZETLİ BİR AKŞAM YEMEĞİNİN VE KİMİN ÖDEYECEĞİ KONUSUNDA KÜÇÜK BİR TARTIŞMANIN ARDINDAN KAMYONA BINDİK

ve eve doğru geri dönüyor.

"Bu güzel akşam için teşekkür ederim Ryan. Beni gerçekten neşelendirdin," diye itiraf ettim çantamın fermuarıyla oynarken.

"Rica ederim. Size de teşekkür ederim. Gerçekten güzel vakit geçirdim. Bir yıldır çıktığım ilk randevu." Hafifçe kızardı.

"Vay be..., yani bir yıldır mı yapıyorsun?" diye sordum.

"Bana yardım etmek mi? Kendime yardım etmek gibi mi?" Cümlenin sonunu getiremeden derin bir kahkaha patlattı.

"Aman Tanrım, hayır! Öyle demek istemedim seni pis fikirli adam!" Kızardım.

"Evet." Hâlâ gülüyordu. "Kendimi yapıyordum. Bunu istediğin gibi yorumla." Alt dudağını dişlerinin arasına almadan önce bana göz kırptı.

TEYZEMİN ÇİFTLİĞİNE DOĞRU TERS YÖNE DÖNDÜK. "ERM, YANLIŞ YÖNE GIDIYORSUNUZ

" dedim panikle, birdenbire randevulaşmamasının nedeninin şarap içip, yemek yiyip kurbanlarını öldürmesi olabileceğinden endişelendim. Bu düşünce vücudumu soğuk bir ürpertiyle kapladı.

"Öyle olduğunu biliyorum ama sana küçük bir sürprizim var." Karanlık Kasım gecesinde arabayı sürmeye devam ederken gülümsedi.

BEŞ DAKIKA SONRA BİR TARLANIN DIBİNDE DURDUK. TARLADA BAZI IŞIKLAR GÖREBİLİYORDUM.

Arkama baktığımda mesafeyi gördüm.

"Bu teyzenin evi," dedi omzunun üzerinden bakarak. "Vay canına, ev çok küçükmüş." Güldüm.

"Evet, burası onun arazisinin dibi," dedi kamyonun atlarken. Kemerimi çözdüm ve o daha oraya varmadan kapıyı açtım. Yüzü düştü. "Üzgünüm, çok yavaştın." Dilimi ona doğru uzattım.

"Lanet olsun!" Kendi dilini dışarı çıkardı. Tanrım, onu ısırarak istedim.

Elimi tuttu ve kamyonun kasasını örten örtüyü çekmeden önce beni kamyonun arkasına doğru götürdü. Altında bir şişe şampanya, birkaç battaniye ve çikolata kaplı çilekler vardı.

"Vay canına, Ryan." Her şeyi anladığımda iç geçirdim.

"Bir şey değil." Elimini tutup arkaya oturmama yardım etmeden önce hafifçe eğildi ve sonra arkama tırmandı.

Şampanyayı patlattı, iki bardağa doldurdu ve birini bana uzattı. "Teşekkür ederim." Bardakları tokuştururken gülümsedim. "Rosemont'a hoş geldiniz."

Battaniyelerin altına sokulduk; Kasım havası ısıırıyordu. Hafifçe titredim, bu da Ryan'ın sarılmam için kolunu kaldırmasına neden oldu. Kokusunu içime çekerek derin bir nefes aldım. Çok güzel kokuyordu ama tam olarak ne koktuğunu kestiremiyordum. Gelen kokulardan biri taze ketendi. Açık gökyüzüne baktım; yıldızlar çok parlak parlıyordu.

"Burası kesinlikle büyüleyici," dedim nefesim ciğerlerimden çekilerek.

"Öyle değil mi? Her Cumartesi gecesi buraya geliyorum, burada uzanıyorum ve bir sonraki hafta ne olmasını istediğimi düşünüyorum." Başını çevirdiğini hissettim.

"Bu çok hoş. Geçen hafta ne olmasını istedin?" Dirseğimin üzerinde doğrulup ona bakarken sordum.

"Hayatımın aşkıyla tanışmak istedim." Gözleri ay ışığında parlıyordu.

"Gerçekten mi?" Fısıldadım.

"Mmhmm," diye mırıldandı eli yüzüme doğru gelirken, yavaşça bana doğru ilerlerken yanağımı kavradı. Telefonu çaldığında dudaklarımız milimetrelerce ayrıydı.

"Ah, kahretsin. Lanet olsun!" diye küfrederek elini bıraktı ve yan dönerek çantasından telefonunu çıkardı. "Doktor Michaels," dedi sıcak ama açık sözlü bir tavırla. "Tamam, havluları getir. On dakika içinde orada olacağım," dedi aceleyle telefonu kapatırken.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Her şey mükemmel," dedi, dudakları alnıma bastırarak içimde bir elektrik akımı yarattı. "Bir tay doğurmak ister misin?" diye sordu, sesini heyecan kaplamıştı.

"Evet!"

"Hadi o zaman," dedi tatlı bir sesle, kamyonetin kasasından atlayıp beni belimden kavradı ve önüne çekti. "Hadi gidip bu güzele mutlu yıllar dileyelim." Beni kamyonun yan tarafına doğru götürürken gülümsüyordu.

KİSTELERİ İLE İLGİLİ

RYAN, İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ TENHA TARLADAN HIZLA ÇIKTI VE TOZLU BİR YOLA GİRDİ.

Teyzemin evinin yanından geçip bir sonraki eve, başka bir çiftliğe gittik. Ryan engebeli bir toprak yolda ilerliyordu ve ben her yere savruluyordum.

"Özür dilerim." Yüzünü buruşturdu.

"Endişelenme." Güldüm. Tekrar önündeki karanlık yola odaklandı. Onu sadece ay ışığında incelemeye çalıştım; çok güzeldi. Koyu renkli kirli sakalı çenesini kaplıyordu, çenesi çok keskindi. Gerçekten de çarpıcı derecede yakışıklıydı. Opal gözlerine baktığımda kalbim küt küt atmaya başladı.

"Orada iyi misin?" diye sordu.

"Gerçekten de öyleyim. Sadece yanımda oturan adamın güzel örneğine hayranlıkla bakıyorum," diye itiraf ettim. "Teşekkür ederim," dedi havalı bir sesle, bu da beni güldürdü.

"Ama sana karşı hiçbir şeyim yok, bebeğim. Nefes kesici derecede güzelsin, bunu biliyor musun?"

"Tanrım, teşekkürler. Ama beni kontrol ederken yakaladın diye sen de bana iltifat etmek zorunda değilsin.

seni dışarı çıkaracağım."

"Ben değilim." Kamyonu durdurup yüzünü bana dönerken bana baktı, biraz şaşkıncı. "Hayal görüyorsun, sevgilim." Güldü. "Sen çok güzelsin, Holly. Ne kadar ışıltılı, çekici ve büyüleyici olduğunu kelimelerle ifade edemem. Gerçekten kelimelerle ifade edilemeyecek kadar güzelsin." Uzanıp elimi tuttu, dudaklarına götürdü ve arkasına yumuşak bir öpücük kondurdu. Bu temas beni ürpertti. Ondan çok daha fazlasını istiyordum. Dudaklarının her tarafımda olmasını istiyordum.

"Devam edecek." Kamyonetten atladı, sağlık çantasını ve kabarık paltosunu kaptığı gibi ahırlara doğru koşmaya başladı. Ben de onun arkasından koştum ve ahıra girerken paltomu üzerime sardım. Ne yapacağımı bilmiyordum. Kendimi yedek parça gibi hissediyordum.

"Sorun yok, ben buradayım," dediğini duydum Ryan'ın ahıra koşup kısırağın önünde diz çökerken. "Ne zamandır doğum sancısı çekiyor?" diye sordu çantasını karıştırırken, bir stetoskop aldı ve kısırağın göğsüne bastırdı.

"Kasılmaları iki saat önce başladı diyebilirim." Adam çılgına dönmüştü.

"Billy, panik yapma." Ryan güldü. "Harika gidiyor." Ayağa kalkmış siyah kısırağını izleyen adama başıyla işaret etti.

Ona doğru yürüdüm. "Selam, ben Holly." Elimi uzatarak gülümsedim. "Billy, değil mi?"

"Ee, evet. Selam." Gözlerini atından ayırıp bana baktı.

"Adı ne?" Ben sordum.

"Aurora." Bana gülümsedi.

"Büyüleyici. Çok güzel bir kız. Cinsi ne?"

"O bir Amerikan Quarter Atı." Gözleri yumuşadı, omuzları gevşedi ve gerginliği azaldı.

onu terk etti.

"Black Beauty ile aynı cins mi?"

"Evet!" Billy güldü. "Onu bu yüzden satın aldım. Atlar hakkında çok şey biliyor musun?"

"Biraz." Kollarımı kendime sararken başımı salladım.

"Sana bir battaniye getireyim. Donacaksın." Çalı çırpı odası olduğunu tahmin ettiğim yere doğru yürürken sesi neşeliydi.

Ryan Aurora'nın yanına otururken, "Teşekkür ederim,"

diye mırıldandı. "Ne için?"

"Billy'yi sakın tuttuğu ve dikkatini dağıttığı için. Çok endişelidir." Ryan bana gülümsedi. Arkamda Billy'nin ayak seslerini duydum ve ağır bir battaniyeyi omuzlarıma sardı. "Daha iyi misin?" diye sordu.

"Çok. Teşekkür ederim, Billy."

"Ryan seni onunla çıkmaya nasıl ikna etti? Seni kaçırdı mı? Polisi aramama gerek var mı?" Billy karnını tutarak kıkırdadı. Açık, küllü sarı saçlarının tepesi seyrelemiş, yüzü hafifçe kıışmıştı.

"Ha! Hayır. Kaçırarak yok. Bana bir centilmen gibi sordu."

"Ben asla." Dişlerinin arasından ısıklık çaldı. "Seni buralarda görmedim. Şehirde yeni misin?" diye sordu.

"Öyleyim, sadece ziyarete geldim. Sanırım. Eskiden burada yan çiftlikteki Clemmie teyzemle yaşırdım." Gülümsedim.

"Oh, evet. Clemmie'yi tanıyorum." Başını salladı. "Neden kaçtın?" Ryan sözünü kesince Billy sordu ve ben içten içe minnettar oldum.

"Billy, dostum. İknacak. Havluları aldın mı?" Ryan Aurora'nın arkasına doğru ilerlerken seslendi. Billy yine olduğu yerde donakaldı.

"Ne bulabileceğime bir bakarım," dedim Ryan'a. Omuz silkerek koşma odasına doğru ilerledim.

Atkı odasına girdiğimde, yüksek bir rafın en üstünde birkaç havlu gördüm. Her zamanki gibi. Bir yem kovağını sürükledim, üzerinde durmak için ters çevirdim, sonra uzandım ve birkaç kilim kapmadan önce yığının üstüne çektim. Ne alacağımı bilmiyordum ama az olmasındansa çok olmasını tercih ederdim. Ahır bloğuna geri dönen beton yoldan aşağı koştum ve tayın bacaklarını görebileceğim açık ahıra girdim.

"Vay canına," diye fısıldadım.

Ryan omzunun üzerinden bana baktı, tekrar kısrağa odaklanmadan önce gözleri parlıyordu.

Havlulara ve battaniyelere sıkıca tutundum. Aurora'nın tayını dünyaya getirmesini izlerken Billy hâlâ olduğu yerde donup kalmıştı.

"Bu bir kız!" Aurora ayağa kalkıp yavrusunu temizlemeye giderken Ryan tezahürat yaptı. "Tebrikler Billy." Ryan ayağa kalktı, sırtını sıvazladı ve onu odaya geri getirdi.

"Teşekkür ederim Ryan. İşe yaramazdım." İç çekti. "Ben de

bunun için buradayım." Ryan Billy'ye gülümsedi.

Göz kamaştırıcı, simsiyah taya bakmaktan kendimi alamıyordum. Alnının ortasında küçük bir yıldız vardı.

"Ona ne diyeceksin?" Ryan çantasını toplarken Billy'ye sordu.

"Holly," dedi Billy hızla, gözleri benimkilere dikilmişti. "Gerçekten güzel bir kızın adını taşıyan güzel bir at."

Ryan temizlendikten sonra Billy'nin elini sıktı ve herhangi bir sorun olursa kendisini aramasını söyledi. Sessizce kamyonetine doğru yürüdük.

Motoru çalıştırırken, "Bunun için üzgünüm." dedi. Isıtıcıyı sonuna kadar açtı.

"Ne için üzgünsün?"

"Randevumuzdaki o küçük sapma."

"Oh, saçmalama. Mükemmeldi."

"Güzel," dedi teyzemin çiftliğine dönerken. İçimde bir hayal kırıklığı sızısı hissettim.

Evin önüne geldiğinde motoru durdurdu ve inmek için kapıyı açtı, benim için de kapıyı açtı. Dışarı çıktım, çantamı aldım ve ön kapıya doğru yürüdüm.

"Bu gece için çok teşekkür ederim," dedim Uggs ayakkabılarıma bakıp onları birbirine vururken, çantam ellerimden sallanıyordu.

"Rica ederim Holly." Gözlerim onunkileri bulduğunda bana gülümsedi. "Düşünüyordum da, sanırım bir süre daha kalacaksın?" diye sordu ve ben de başımı salladım. "İş yerindeki ofiste biraz yardıma ihtiyacım var. Evrak işleriyle uğraşıyorum ve tek kişilik bir grubum. Ne yapacağına karar verene kadar gelip bana birkaç hafta yardım etmek ister misin? Tabii ki sana ödeme yapacağım." Sinirli bir şekilde güldü, elini kahverengi saçlarında gezdirdi.

"Bana ödeme yapmana gerek yok." Başımı

salladım. "Ben istiyorum."

Sesimdeki otoriteyle, "Ödemeyi daha sonra konuşuruz," dedim. "Bu işe evet demek mi oluyor?" diye sordu.

"Öyle." Başımı salladım.

Eli yüzüme geldi ve yanağımı kavradı. Gözlerimin içine bakarken başını hafifçe yana çevirdi. "Seni ahırda gördüğüm andan beri bunu yapmak istiyordum," dedi alçak, boğuk bir sesle ve külotumu ıslattı. İçim istek ve ihtiyaçla yanıyordu. Ona cevap veremediğim dolgun dudakları dudaklarıma yapıştı. Dili dudaklarımın arasından kayarak içeri girmek için izin istedi, ben de memnuniyetle izin verdim. Öpüşmemiz derinleştikçe dillerimiz dans etti ve birbirini okşadı, ayrılmadan önce eli hala yüzümdeydi.

"Kahretsin, sanki hayatım boyunca seni beklemişim gibi hissediyorum. Gitmene izin verebileceğimi hiç sanmıyorum," diye fısıldadı.

Hissettiğim çekimi inkâr edemezdim, ruhum yeniden doğmuş ve kalbim göğsümde dörtlüye koşuyordu. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Hiç kimseyi Ryan'ı istediğim kadar istememiştim.

Dudakları tekrar dudaklarıma çarpmadan önce "O zaman yapma," diye fısıldadım.

ACLOSEENCOUNTER

ARALIK AYININ BAŞIYDI. ROSEMONT TAM BİR NOEL COŞKUSU İÇİNDEYDI. BEN DE Son iki haftadır Ryan'ın veteriner kliniğinde çalışıyordum ve her dakikasını çok seviyordum. İlk haftayı çoğunlukla Ryan'ın bitmek bilmeyen evrak işlerini düzenleyerek geçirdim ama sonunda başardım. İkinci hafta randevuları ayarlamaya ve Ryan'a ihtiyacı olan her konuda yardımcı olmaya başladım. Arada bir küçük bir öpücük bile çalmayı başardım. Akşam beş olduğunda minnettardım. Geceyi Ryan'larda geçirecektik. Akşam yemeği pişirmek istiyordu ve kalmak isteyip istemediğimi sordu. Bu şansa balıklama atladım ama sinirlerim tepeme çıkıyordu. Yürüyebildiğim halde beni eve bırakmayı teklif etti. Yanağıma bir öpücük kondurdu ve beni almak için saat yedide döneceğini söyledi.

Kapıdan hızla girdim, çantamı bıraktım ve Gus'ı selamladım. Normalde benimle gelirdi ama iş yerine yatmayı tercih etti. Onu suçladığımı söyleyemem. Clemmie Teyze ve Sophie ahırda olmalı ki seslendiğimde cevap vermediler. Merdivenleri koşarak çıktım ve duş almak için banyoya girdim, ardından krem rengi omzu açık kazağımı, siyah taytımı ve Chelsea botlarımı giydim. Pijamalarımı, banyo malzemelerimi ve sabah için değiştirdiğim kıyafetlerimi çantama atarken saçlarım hâlâ havlunun içindeydi. Noel alışverişine çıkacaktık. Hiç düzenli değildim ama kendimi savunmak için çok işim vardı. Sam'in hediyesini almıştım. Bali'ye dört haftalık her şey dahil bir seyahatti. Hep gitmek istediğini söylemişti, ben de neden şimdi olmasın diye düşündüm. Erken bir düğün hediyesi olabilir. Kredi kartından kendi adıma rezervasyon yaptırdım, böylece teknik olarak hala gidebilirdim. Ama gitmezdim. Mümkün olsa uçuşlarımı transfer ederdim. Saçlarımı kurutup gevşek dalgalar halinde şekillendirmeden önce Louis Vuitton çantamın fermuarını çektim. Yüzümü makyajsız tutarak görünüşüme gülümsedim. Aşağıya indim, Gus'ı yukarı çıkardım ve ön kapıyı açarken Clemmie ve Soph'u gördüğümde köpek mamasını ve kaplarını topladım.

"Selam." Clemmie gülümseyerek beni kucağına çekti ve yanağımdan öptü. "Nasılsın? İşler yolunda mı?" diye sordu içeri girip sıcak havayı dışarı üflerken.

"Evet, fena değil. Sadece Ryan'ı bekliyorum. Benim için yemek yapıyor. İşler yoğun ama gerçekten hoşuma gidiyor." Başımı salladım.

"Bu iyi. Bu gece evde misin yoksa yatıya mı kalacaksın?" diye sordu botlarını çıkarırken, Sophie de onu takip ediyordu.

"Yatıya kalıyorum. Sorun olur mu?"

"Sormana gerek yok." Clemmie güldü. "Otuz yaşındasın, git ve eğlen. Ama çok fazla değil." Koridorda yürüyüp mutfakta kaybolmadan önce bana göz kırptı.

"Hey, Soph," dedim kolundan tutarken. "Yarın akşam ben alışveriş yaptıktan sonra kız kıza bir gece geçirebilir miyiz? Sanki uzun zamandır görüşmemişiz gibi hissediyorum." Küçük bir iç geçirdim.

"Elbette. Güzel olur. Yarın için biraz atıştırmalık, şarap ve film hazırlayacağım. Yapamam.

Bekle," dedi ve yanaklarıma bir öpücük kondurduktan sonra mutfığa, annesinin yanına gitti.

Merdivenlerde durup Ryan'ın gelmesini beklerken yanaklarımı şişirdim. Farların toprak yoldan geldiğini gördüğümde kalbim daha hızlı atmaya başladı. Yanımda durup indiğinde ve çantamla Gus'ı alırken beni yanağımdan öptüğünde kalbimin küt küt attığını hissettiğime emindim. İkisini de kamyonetin arka kabinine koydu, sonra kapımı açtı ve kalkmama yardım ederek kapıyı arkamdan kapattı.

"Hey, güzelim," dedi. "Hey, yakışıklı."

"Aç mısın?" diye sordu kamyonu çalıştırırken.

"Çok açım. Ne pişiriyorsun, aygır?"

"Hafif, kolay ve lezzetli bir şey." Arabasıyla uzaklaşırken dudağını yaladı. Midemde kelebekler uçuşuyor, içim arzuyla yanıyordu.

Ryan'ın şirin kulübesinin önünde durduk. Sadece küçüktü ama mükemmeldi. Ryan bana ulaşmadan kamyonetin kapısını açtım. Gus için kapıyı açtığında gözlerini üzerimde hissettim, o da doğruca ön kapıya koştu ve içeri alınmayı bekledi. Ryan ona burada kendi yatağını almıştı, bu da kalbimi eritti.

Ön kapıyı açtı, beni içeri almadan önce Gus'ı içeri aldı. Aceleyle mutfığa geçti, yanık kokusu salona ve giriş holüne yayılıyordu. Yavaşça açık planlı salona doğru yürüdüm, tavandaki koyu renkli ahşap kirişlere hayranlıkla baktım. Mutfığa girdiğimde Ryan'ın fırının önünde bir havlu salladığını ve küfrettiğini gördüm.

"Her şey yolunda mı?" Kahkahamı tutmaya çalıştım ama gülümsememi engelleyemedim.

"Her şeyi berbat ettim. Koşup seni yakaladığımda her şeyin yolunda gideceğini düşünmüştüm. Belli ki olmamış." Üzerinde tavuk olan tepsiyi lavaboya bırakırken başını salladı. "Siktir et."

"Hey," dedim usulca ellerimi sırtında gezdirirken. "Merak etme. Zaten o kadar aç değildim," diye yalan söyledim, karnım gurulduyordu.

"Sadece sinir bozucu."

"Biliyorum." Başımı sallayarak onu çevirdim, kollarımı beline doladım ve tüm gücümle onu sıktım.

"Peynir ve şarap olur mu?" diye sordu, boğazından bir kıkırtı çıkmadan önce kaşlarından biri kalktı.

Parmak uçlarımda yükseldim ve sallanan adem elmasını öptüm. "Peynir ve şarap mükemmel. Seninle olduğum sürece ne yediğimiz umurunda değil."

"Siktir," diye fısıldadı, dili alt dudağımda gezinip içeri girmek istemeden önce dudakları dudaklarımın üzerindeydi. Öpüşmemiz derinleşirken dili yavaşça benimkini okşadı. Ryan beni kendine doğru çekerken eli başımın arkasında gezindi. Onun kollarında erirken boğazımdan bir inilti döküldü.

"Beni takip et," diye fısıldadı dudaklarını dudaklarımdan çekerken, elimi tuttu ve beni merdivenlere doğru götürdü, sanki bekleyemiyormuş gibi beni oraya sürükledi. Kolunu sırtıma doladı ve dudaklarımız tekrar kenetlenmeden önce beni kendine çekti.

Kapıyı iterek yatak odasına doğru geri geri yürüdü. Aç ellerim gömleğinin üzerindeydi, düğmelerini çözmeye başladığımda parmaklarım beceriksizce oynuyordu, gözlerimi tonlu karnına çekmek için dudaklarımı geri çektim. Tanrım, çok ateşliydi. Gömleğini omuzlarından ittim, elleri kazağımy yırtmaya başladığında yere düşmesine izin verdim. Başımın üzerinden çekerken gözleri göğüslerimdeydi, alt dudağı dişleri tarafından içeri çekilmişti.

Parmaklarını sütyenimin askılarının altından geçirip kollarımdan aşağı doğru iterken dudakları omuzlarımdaki çıplak tene hafifçe sürtünmeye başladı. Başımı arkaya doğru eğdim; dudakları üzerimde harika hissettiriyordu. Daha fazlasını istiyordum. Çok daha fazlasını. Beni döndürdü, böylece bacaklarım yatağa yaslanırken o da

dizlerini. Taytımı aşığı çekmeden önce başparmaklarını yan tarafına soktu ve ince, dantelli tangamı görünce hırladı.

"Kahretsin," diye inledi. Tangamı yana çekti, parmakları sırlsıklam kıvrımlarımın arasında süzölürken ağı çıplak tenime bastırıyordu. Parmağıyla giriş yerime dokundu, kalçalarım öne doğru eğildi, temas için çaresizdim. Telefonu çaldığında donuk ağırmı dindirmesi için çaresizdim. Yenilgiyle başını eğdiğinde tedirgin bir hırıltının onu terk ettiğini duydum. Dizlerinin üzerinde geriye doğru sallandı, telefonuna cevap verirken gözleri buğulandı ve benimkilere dikildi. "Dr. Ryan Michaels," diye tersledi ayağı kalkıp ellerini saçlarında gezdirirken.

Telaşıydım, ateşliydim, ıslaktım ve cinsel olarak hüsrana uğramıştım. Ona ihtiyacım vardı. Onu çok istiyordum ama iş çağırıyordu.

Telefonu kapattı ve bana bakmak için arkasını döndü. Gözlerim vücudunda aşığı yukarı gezindi. Çıplak göğsü ve karnı o kadar pürüzsüzdü ki dilimi üzerinde gezdirmek istedim. Gözlerim kot pantolonuna kayd, ereksiyonu belirgindi. Dilimi dışarı çıkarıp dudaklarımı yaladıktan sonra alttaki dilimi ısırdım.

"Özür dilerim bebeğim," dedi pişmanlıkla bana doğru yürüyüp yanağımlı okşarken.

"Sorun değil." Eline doğru eğildim ve gülümsedim.

"Çok uzun sürmez," dedi elini yüzümden çekerken. Teması anında özlemiştim. Yerden gömleğini aldı ve hızla omuz silkerek düğmelerini ilikledi.

"Seninle geleceğim," dedim, artık tamamen farkındaydım ki hâlâ çıplak göğsümle ayakta duruyordum. Sütyenimi kaptım ve yukarı kaldırdım, sonra da kazağımlı almak için eğildim.

"Bebeğim, bu gelmek isteyeceğin bir çağrı değil. Bu bir yaşam sonu çağrısı ve bir kez gördüğünde, görüntüsü sonsuza dek beynine kazınacak. Burada kal, gidip ısın ve rahatla, bir saat içinde dönmüş olurum." Bana yaklaştı ve odadan çıkmadan önce beni alnımdan öptü.

Anında onu özledim.

Sürekli onu arzuladım.

Ona çok aşık olmuştum.

Onu sevmiştim.

CHRISTMASSPIRIT

RYAN CUMA GECESİ EVE VARDIĞINDA SAAT GECE YARISINA YAKLAŞMIŞTI. BEN UYUYAKALMIŞTIM.

Gus'la birlikte kanepeye uzandık, ateş yavaş yavaş sönüyordu. Ryan beni kaldırırken uyandım, kolları sırtıma ve bacaklarıma dolanarak beni yatağa yatırmadan önce üst kata çıkardı. Beni yatırdı ve bütün gece sarıldı. Sabah uyandığımda biraz kafam karışmıştı. Yanımda başka bir bedenin olduğunu hissetmek biraz sinir bozucu ama aynı zamanda rahatlatıcı bir duyguydu. Sarılmayı özlemiştim. İlgiyi özlemiştim. Sam beni yatakta hiç kucaklamazdı. Aklıma gelmişken, her zaman sırt sırta uyurduk. Çok sevgi dolu bir nişanlı değildi. Beni sevdiğini hiç söylemedi, beni hiç öpmeyi ve hızlıca bacak bacak üstüne atmak istediği zamanlar dışında bana hiç şefkat göstermedi. On kereden dokuzunda, ihtiyacı olanı aldığından emin olmak içindi, tersi için değil. Beni yanlış anlamayın, seksimiz harikayken harikaydı, ama bu çoğunlukla ilişkimizin başlangıcındaydı. Sonunda, sadece bir angarya haline geldi. Sanırım ondan ayrı kalmak ne kadar mutsuz olduğumuzu fark etmemi sağladı. Çıkarları olan ama birlikte yaşayan arkadaşlar gibiydik. Derin bir iç çektim, Ryan'ın kolu hâlâ üzerimdeydi, elini kendi elimle kavradım ve ona bakmak için başımı yana çevirdim. O kadar güzeldi ki. Bir insan onu nasıl aldatabilirdi anlamıyordum; o mükemmeldi. Gözleri titreyerek açıldı ve bana baktı. "Günaydın bebeğim," dedi, sesi hırçındı.

"Günaydın, yakışıklı. İyi uyudun mu?" Yan döndüğümde sordum, beni kendine çekerken kolu etrafımda sıkılaştı.

"Ben harika uyudum. Ya sen?" diye sordu burnumun ucunu öperken. "Ben de iyi uyudum," diye itiraf ettim ona sokulurken. Buna alışabilirdim.

"Güzel. Bir günlük alışverişe hazır mısın? Trene atlayıp Londra'da bir gün geçirebiliriz ya da kendi kasabamızda takılırız diye düşünüyordum. Fazla bir şey yok ama yeterli."

"Yerel alışverişini dert etmiyorum, sadece üç kişi için alışveriş yapıyorum." Küçük bir kahkaha attım. "Gus'ı da dahil edersem dört. Peki ya siz? Senin alacağın çok kişi var mı?" diye sordum.

"Birkaç tane. O zaman yerel kasaba yeterince iyi olacaktır." Beni kendine çekip sıkıca sarılmadan önce başıyla onayladı.

Yarım saat süren sarılmalar ve öpüşmelerden sonra kendimizi yatağımızdan kaldırdık ve alışveriş günü için hazırlandık. Chelsea botlarımızı giymeden önce kot pantolonumu ve uzun kollu beyaz üstümü giyerken saçlarımı dağınık bir at kuyruğu şeklinde topladım. Yanaklarımı bronzlaştırıcı ile fırçaladım, kirpiklerime rimel sürdüm ve mat kırmızı bir ruj sürdüm, dudaklarımı birbirine sürttüm ve dişlerimde olup olmadığını kontrol ettim. Görünüşümden memnun bir şekilde aşağıya indiğimde Ryan'ın ön kapıda durduğunu gördüm; Ralph kazağı, kot pantolonu ve siyah chukka botlarıyla her zamanki gibi yakışıklı görünüyordu.

"Hazır mısın bebeğim?" diye sordu elini uzatırken.

"Öyleyim. Açlıktan ölüyorum."

"Dışarı çıktığımızda kahvaltı ederiz." Beni öpücüklerle boğmadan önce bana gülümsedi. "Söz veriyorum."

Yaklaşık yarım saat boyunca arabayla yoğun bir şehir merkezine gittik. Küçük Rosemont köyünün yarım saat uzaklıkta olduğunu bilmek garip hissettiriyordu, ancak burası kapının eşiğindeyken çok daha uzakmış gibi geliyordu. Bir park yerine girdik ve kalabalık alışveriş merkezine doğru yürürken el ele tutuştuk. Anons sisteminden Michael Bublé mırıldanıyordu. Tavanlardan sarkan devasa altın süsler ve birbirine dolanmış parıldayan peri ışıkları vardı. Her girişte farklı renklerle süslenmiş büyük bir Noel ağacı vardı. Noel ruhumun büyüdüğünü hissettim ve oraya geldiğimden beri ilk kez bu kadar heyecanlandım.

Ryan'ı alışveriş merkezinin yan tarafına gizlenmiş küçük bir kafeye kadar takip ettim. Kapıyı iterek açtığında kapı çınladı.

"Günaydın Ryan," diye seslendi yaşlı bir kadın tezgâhın arkasından.

Kendimi büyükannemin oturma odasına girmiş gibi hissettim. Yüksek arkalıklı yarası kanatlı sandalyeler vardı, hepsi damalı malzemeden ama farklı renklerdeydi. Görünüşe bakılırsa masalar parlak, koyu meşe rengindeydi. Işıklar karartılmıştı. Pencerenin kenarına oturduk, hepsi de mükemmel hediyeleri aldıklarından emin olmak için acele eden müşterilere baktık.

"Hey, tatlım." Yağlı kadın, karamel sarıları ve yumuşak kahverengilerle vurgulanmış, keskin bir kesimle salınmış saçlarıyla ona doğru yürüdü. Koyu kahverengi gözleri yumuşaktı ve Ryan'a bakarken şefkatle doluydu. "Kim bu güzel bayan?"

"Bu Holly." Ryan ona gülümsedi, gözleri bu kadına karşı sevgi ve hayranlık doluydu. "Selam," dedim gülümseyerek ve yüzünü inceleyerek. Tanıdık geliyordu ama ne olduğunu tam olarak çıkaramıyordum.

Nedenini.

"Anneni tanıştırmayacak mısın?" dedi otoriter bir ses tonuyla. *A-ha, bingo.* "İşte bu yüzden seni daha önce görmüş gibi hissediyorum." Parmaklarımı birbirine düğümlerken usulca güldüm. "Holly, bu benim annem Lily."

"Memnun oldum, Lily." Elimi sıkmak için uzattım ama o gelip yanımda diz çöktü ve beni bir anne şefkatiyle kucakladı.

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, oğlumun yeni biriyle tanışamayacağından endişelenmeye başlamıştım," diye itiraf etti ayağa kalkarken.

"Anne," diye inledi Ryan.

"Özür dilerim hayatım, ama o kaltak -adını vermeyeceğim- yaptığını yaptıktan sonra seni sonsuza dek mahvettiğini düşündüm," dedi bize biraz menü getirmeye giderken ama Ryan konuşunca durdu.

"Hayır, mahvolmadı. Sadece doğru kişiyi beklemek istediğimi anlamamı sağladı." Bana bakarken gülümsedi, elimi tutup dudaklarına götürürken ve öperken gözleri parlıyordu.

Kızardım. Onu sevdiğimi itiraf etmek istemiyordum, o kadar sert ve hızlı düşmüştüm ki taş kesilmiştim. "Buna sevindim. Çok güzel bir genç kadın," dedi Lily bize menüleri uzatırken. "Ne yiyeceğini biliyorum Ryan. Hep aynı şey. İki yumurta, güneşli tarafı yukarı. Hash brown, iki sos, fasulye, domates konservesi ve yumurtalı ekmek." Siparişini okurken gözlerini devirdi.

Güldü. "İçimi unuttun." Ona göz kırptı. "Bir fincan çay, demli, iki şekerli ve çilekli milkshake."

Gözleri benimkilerde, "Garip. Neyse, tatlım, sana ne getireyim?" "Küçük

İngiliz alabilir miyim, lütfen?"

"Elbette. Yumurtalı ekmek mi, tost mu, yoksa ekmek ve

tereyağı mı?" "Tost lütfen."

"İçki?" Küçük not defterine bir şeyler karaladı.

"Çay, demli ve iki şekerli olsun lütfen." Gözlerim Ryan'ınkilere odaklandı.

"Çok güzel. Yakında döneceğim. Şimdi siz iki aşk kuşunu yalnız bırakayım." Uzaklaşırken sesi yumuşaktı. "Günaydın, Jean! Otur, birazdan geleceğim." Mutfığa girmeden önce omzunun üzerinden bakarken gülümsedi.

"En azından annelik testini geçtim." Gergin bir kıkırdama çıkardım.

"Seni seveceğini biliyordum, tıpkı benim sevdiğim gibi." Az önce dudaklarından dökülenleri fark ettiğinde gözleri büyüdü. Çok yakında olduğunu biliyordum ama onun da aynı şeyi hissetmesi beni çok mutlu etmişti. "Holly, ben," diye kekeleydi, elini saçlarının arasında gezdirirken elini benimkinden çekti, gözleri masaya kaydı.

"Ben de seni seviyorum," dedim, sesim umut doluydu. Gözleri benimkilere yaklaştığında gülümsedim, içlerinden sevgi fişkırıyordu.

"İstiyor musun?" diye sordu, onay arıyordu

"İstiyorum. Hem de çok."

Masaya doğru eğildi, çenemi tutup başımı hafifçe yukarı kaldırmadan önce eliyle bir tutam saçımı yüzümden uzaklaştırdı. O ayağa kalkıp yüzü bana yaklaşırken annesi kahvaltımızla birlikte masaya geldi.

Arkadaşı Joan'a doğru yürümeden önce gülümseyerek, "Üzgünüm aşk kuşları, kahvaltı hazır," dedi.

"Lanet olsun, anne." Başını iki yana salladı. "O öpücüğü ve çok daha fazlasını alacaksın. Sana her yaklaştığımda bu kesintileri yaşamaya daha ne kadar devam edebilirim bilmiyorum."

Kahvaltısını yemeye başlarken inledi. Midemin düğümlendiğini hissettim, bacaklarım birbirine kenetlendi, sadece onun sözleriyle aralarındaki sızıyı dindirmeye çalıştım. Müstehcen bile değildi ama cinsel gerilim çok fazla olmaya başlamıştı.

Birkaç saat alışveriş yaptıktan ve ihtiyacımız olan her şeyi aldıktan sonra eve gitmeye hazırdım. Onun her santimini keşfetmek ve tatmak için zaman ayırmadan önce beni mahvetmesini ve her yerimi tatmasını istedim.

"İyi misin, aygır?" Bir banyo bombası dükkanından çıkarken sordum.

"Evet, sanırım her şeyimiz var." Çantalarımıza bakarken güldü. "Sadece sana bir şey almam gerekiyor ama onu başka zaman yapacağım. Şimdi ne aldığımı görmene izin veremem, değil mi?"

"Gerçekten yapmak
zorunda değilsin."

"Gerçekten zorundayım."

Eve vardığımızda rahat bir nefes aldım. Ryan evin içinde yürürken kuyruğunu heyecanla bir o yana bir bu yana sallayan Gus bizi karşıladı ve kış gününde kendine bir yer bulmadan önce onu geniş bahçede dolaştırmaya bıraktı. Mutfakta durmuş çaydanlığın kaynamasını bekliyordum ki Ryan'ın kollarını boynumda hissettim, dudakları boynumdaki çıplak tene değiyordu. Başımı arkaya yatırdım.

"Seni istiyorum," diye fısıldadım.

"Seni istediğim kadar değil. Artık beklemek istemiyorum," diye itiraf etti, kulak mememi ısırırken sesi titriyordu.

"O zaman yapma." Beni kucağına alıp omzuna atarken ve ben ciyaklarken beni üst kata taşıırken kelimeler ağzımdan daha yeni çıkmıştı. Zamana dikkat etmem gerekiyordu; Sophie ile randevum vardı.

FINALYYYOURS

BENİ YAVAŞÇA YATAĞA BIRAKTI, BACAKLARIMIN ARASINA DİZ ÇÖKERKEN KOLLARIM BAŞIMIN ÜZERİNDEYDİ. Beni öpmek için eğildiğinde kollarını başımın iki yanına koydu. Öpücüğü dudaklarımda aceleci ve sertti ama kötü bir şekilde değil. Öpücüğünün sıcaklığını ve arzusunu hissedebiliyordum, dudakları dudaklarımdan ayrılmadan önce dili dudaklarımın üzerinde kayıyordu. Dudakları boynumdan aşağıya, köprücük kemiğime kadar indi, sonra diz çöküp üstümü başımdan çekti ve puslu, opal gözleri beni aşağı yukarı süzerken yere attı.

Ağzı tekrar köprücük kemiğime bastırırken, "Çok güzelsin," diye homurdandı. Elleri göğsümdeydi, ağzı aşağı inmeye devam ederken yumuşakça yoğuruyor ve sıkıyordu. İşaret parmağını sütyenimin kabına soktu, sonra aşağı çekti, ağzına almadan önce göğsümü ortaya çıkardı, meme ucumun etrafını emdi ve yaladı. Bu his içimi parçaladıkça inledim, ona olan isteğim her saniye artıyordu. Boştaki eli karnımda gezinirken kot pantolonumun düğmelerini karıştırdı ve onları açtı. Elini külotumun önünden aşağı kaydırıp ve parmağını klitorisimin üzerinde yumuşakça ovuşturdu. Kalçalarımı havaya kaldırdım, kısıtlayıcı kot pantolonumu aşağıya çektim ve ayak bileklerimden tekmeledim. Tenime karşı gülümsedi. Meme ucumu büzüp ağzından çıkardı, sonra diğerine geçti, parmağı seksimi keşfetmeye devam ederken bu sefer daha sert yalayıp emdi. Ne kadar ıslak olduğumu hissedebiliyordum; onun için uyarılmamla ıslanmıştım. Parmağını aşağı kaydırıp ve ağzımdan çıkan bir nefesle açıklığımla alay etti. Meme ucumu sertçe emdi, bacaklarımın arasına diz çöküp bana bakarken tekrar ağzından çıkardı. Şimdiden seks sersemliği içindeydim ve bana neredeyse hiç dokunmamıştı. Bacaklarımın arasındaki ağrı dayanılmaz hale gelmişti. Parmağını içime sokar sokmaz boşalacağımdan korkuyordum. Elini külotumdan çekti, temasın kesilmesiyle ağzımdan bir inilti çıktı. Külotumu bacaklarımdan aşağı indirdi ve yere düşmesine izin verdikten sonra diz çöküp karşıma geçerek sütyenimi çıkardı. Sütyenimi çıkarıp arkasına attım, tamamen çıplak ve onun için hazırdım. Ayağa kalktı, kabloyla örülmüş kazağını başının üzerine çekti, sonra kot pantolonunu çıkardı, benim beğenime göre biraz fazla yavaştı.

"Bacaklarını aç," diye emretti kot pantolonunu ayak bileklerine kadar indirip bana yaklaşıırken. Hafifçe eğildi, uzun parmağı klitorisimden açıklığıma doğru ilerledi. Parmağını içime soktu ve yüksek sesle inlememe neden oldu. Parmağını tekrar içime sokarken başparmağı tatlı noktama sürtündü, sonra yavaşça dışarı kaydırıp, ağzına götürdü ve tamamen emerken dudaklarının arasına itti. *Hay sikeyim.*

Başparmaklarını boxer'ının yan tarafına geçirip aşağı çekti ve tüm vücudunu ortaya çıkardı. Çok lezzetliydi.

"Ayağa kalk," dedi ve işaret parmağını kıvrarak ona doğru gelmemi işaret etti. Ben de geldim.

Beni usulca öpmek için eğildi, elleri yavaşça yanlarımda gezinirken tüylerim diken diken oldu. Arkamdan yürüyüp yatağa uzanırken geri çekildi ve elleriyle beni destekledi.

alt dudadığını dişlerinin arasına alırken beni bir aşığı bir yukarı süzüyordu.

"Üstüme tırman bebeğim," diye emretti tekrar uzanmadan önce. Yavaşça ona doğru yürüdüm, bacaklarımı onun üzerine koyarak üstüne oturdum. Başını sallayarak bana baktı. Elleri kalçalarımıdaydı ve beni yüzüne doğru çekiyordu. İleriye doğru hareket ettim, böylece sıırsıklam olmuş seksim başının üzerindeydi. Dilini içime sokarken beni ağızına çekti. Haykırdım; bu pozisyonda onun orada olduğunu hissetmek sıcak, seksi ve benim için tamamen yeniydi. Gözlerim kıvrımlı vücudumun üzerinde geziniyor, ağızı içimi okşamaya devam ederken onun gözlerini benimkilerin üzerinde izliyordum. Dili kıvrımlarımda aşığı yukarı kayıyor, hassas klitorisimi yalıyor ve emiyor, sonra tekrar içime itiyordu. Başımı geriye attım, kalçalarım yüzünde dönüyordu. Elimde değildi, bu his çok fazlaydı. Ona daha derinde ihtiyacım vardı, çok daha derinde. Elleri kıcıma doğru ilerlerken dilini tekrar hassas noktamın üzerinde gezdirdi. Bu düşünce beni paniğe sürükledi. Parmağı altımdan geçti, sıırsıklam olmuş açıklığıma sokarken beni öne doğru eğdi ve bir inilti daha aldı. Daha ne kadar devam edebileceğimi bilmiyordum. Parmağının etrafında kenetlendikçe içim titriyordu. Emerken ağızı klitorisime kilitlendi ve ben onun etrafında sertçe boşalırken beni unutulmaya gönderdi.

Kalçalarımı kavradığında bacaklarım hala titriyordu, beni vücudunda aşığı doğru hareket ettirirken bana baktı

Be

n. "Oh, bebeğim. Tadın harika," diye inledi kendini yumruklarken. "Bak senin için ne kadar sertim."

Ona nefes nefese baktım. "İnanılmazsın," diye fısıldadım.

"Bu bir şey değil, meleğim." Beni üzerinden kaldırıp sırt üstü çevirirken hırladı.

üstüme çıktı. Arkasına uzandı ve bir prezervatif taktı, sonra kalçamdan tutup omzunun üzerinden geçirdi ve ıslak açıklığıma doğru hizaladı. Kendini sert ve hızlı bir şekilde içime itti. Ona alışmam biraz zaman aldı, devam etmek için yeşil ışık yakmamı beklerken kalçaları yavaşlıyordu. Ona baktım, dudadığımı ısırıp inlerken sikinin yarısı içimdeydi. Çok iyi hissettiriyordu. Bu hissin tadını çıkarmaya çalışıyordum. İnlememi yeşil ışık olarak algıladı ve kalçamın etrafındaki tutuşu sıkılaştı, kalçaları sert ve hızlı bir şekilde içime doğru sallandı.

"Lanet olsun Ryan, lütfen. Devam et," diye haykırdım başımı arkaya atarken, midemdeki fokurdama büyümeye devam ederken ellerim yatak çarşaflarını yumrukluyordu.

"Oh, meleğim, öyle sıkı sarıl ki bana. Sana doyamıyorum." İçime daha da hızlı girerek beni bir başka muazzam orgazma daha yaklaştırdı. "Boşalacağım bebeğim," diye haykırdı başını geriye doğru eğerken, başparmağı kıvrımlarıma doğru iterken, hassas klitorisimi başparmağının pediyle yumuşakça ovuşturdu ve beni uçurumun kenarına getirdi. Etrafında kenetlendim, inlerken çok sert geldim, elim göğsünde tenini pençelerken. Bu zevk çok fazlaydı. Beni tamamen ele geçirmişti. Kalçaları yavaşladı ve hamleleri durdu. Üstüme yığıldı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, başı göğsümdeydi. "Ben de seni seviyorum."

DECISION TIME

RYAN'LA GEÇİRDİĞİM SEKS DOLU ÖĞLEDEN SONRANIN ARDINDAN YIKANMIŞ VE PIJAMALARIMLA EVE DÖNMÜŞTÜM. Sophie ve Clemmie Teyze. Henüz bir Noel ağacı almamışlardı, bu yüzden yarın sabah yola çıkmaya ve Rosemont'ta Noel için mükemmel bir ağaç seçmeye karar verdik.

Geleceğin benim için ne getireceği konusunda endişelenmeye başlamıştım. Orada mı kalacaktım? Ryan'ın yaptığı şey bu muydu? Seni kandırmak, becermek, sonra da bir sonraki kurbanına geçmek? Bu işte yeniydim. Uzun zamandır kimseyle çıkmamıştım. Londra'ya geri dönmek istemiyordum. Dürüst olmak gerekirse, döneceğimi de sanmıyordum. Ama açık fikirli olmalıydım.

Hayatımın en ateşli seksini yaptığım ve potansiyel olarak burada yeni bir hayata sahip olduğum için mutlu muydum?

Kesinlikle. Kendimden geçmiştim. Belki de sonunda bana sadece iyi (umarım) bir sikiş olduğumu ve benimle görüşeceğini söylediğinde böyle hissetmeyecektim. Düşünebiliyor musunuz? Herkes onu tanıyordu. Herkes onu istiyordu. Ve ben sadece onun yatak direğindeki bir başka çentiktim.

"Her şey yolunda mı?" Sophie başını hafifçe yana eğerek sordu. "Seni orada kaybettik sayılır." Kıkırdadı.

"Evet. Sadece bir noktada Londra'ya geri dönmek zorunda kalacağım ihtimalini düşünüyorum." Prosecco'ndan bir yudum alarak omuz silktim.

"Neden yapacaksın?" diye sordu. "Sadece burada kal. Eve gitmek için hiçbir nedenin yok. Ryan ne olacak?" "Ne olmuş ona? Onu o kadar iyi tanımıyorum, gerçekten ve ya sadece bir sevişme olsaydım?" diye sordum,

bir yudum daha alkol alarak sinirlerini uyuşturmaya çalışıyordu.

"Holly, sana kaç kere söylemem gerekiyor? Ryan böyle şeyler yapmaz. O iyi bir adam. Sadece doğru kadını beklemek istedi."

"Ve bunu yüzde yüz doğrulayabilirsin, değil mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. "Yüzde yüz değil, biliyorsun, çünkü kimseyi yüzde yüz tanımıyorsun, ama,

Burası küçük bir kasaba. Biriyle yatıp kalksa haberim olurdu." Başını salladı. "Güven bana, seni ömür boyu istiyor. Sadece Noel için değil," dedi ve bir kahkaha krizine girmeden önce sözlerini tamamlamayı başardı.

Bolca yemek ve çok fazla prosecco'dan sonra *The Holiday*'i izlemek için kanepeye yerleştik. Bu konuda hiçbir tartışma yoktu. Noel *Baba* dışında en iyi Noel filmiydi, tabii ki.

Saat gece yarısını geçmişti ve ben kendimi yatağa atmıştım. Ağrım vardı ve yorgundum, ayrıca aldığım alkol yüzünden kafam bulanıktı. Yatağıma uzanıp telefonumu kontrol ettiğimde Ryan'ın bana mesaj attığını gördüm;

SELAM BEBEĞİM,

Seni düşünmeden edemiyorum. Geri dönüp dönmeyeceğin aklımı kurcalayıp duruyor. Ne yapmanı istediğimi sormana gerek olduğunu sanmıyorum. Ama bu bana bağlı değil. Bedenim ve ruhumla birlikte kalbim de senin. Seni seviyorum, Holly. Dürüst olmak gerekirse, seni görene kadar Dünya'da şaşkın şaşkın dolaşarak seni beklediğimi hissediyorum. Seni ahırda gördüğüm andan itibaren benim için doğru kişi olduğunu biliyordum. Yarın görüşürüz, tatlı rüyalar xx

CEVAP VERMEDİM. GEÇ OLMUŞTU VE ONU UYANDIRMAK İSTEMEDİM. ARKA ARKAYA RANDEVULARI VARDI. İnsanlar Noel tatilinden önce evcil hayvanlarını görmek istedikleri için randevuları vardı. Ama ona ne yaptığımı bildirmem gerekiyordu.

Telefonumu kapattım, yuvarlandım ve sarhoş bir uykuya daldım.

Sabah uyandığımda kendimi düşündüğümünden çok daha iyi hissediyordum. Telefonumu açtığımda saatin sabah dokuz olduğunu gördüm. Kalktım, duş aldım ve Noel ağacı alışverişi için hazırlanmak üzere giyindim. Gus beni aşağıya kadar takip etti ve orada teyzemin kahvaltı hazırladığını gördüm.

"Günaydın." Su ısıtıcısını çalıştırıp üç fincan alırken gülümsedim.

"Günaydın sevgilim. Sophie'yle dört şişe prosecco içtikten sonra kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu yumurtaları çevirirken.

"Aslında harika uyudum. Biraz bulanık hissediyorum ama onun dışında kendimi gerçekten iyi hissediyorum." Çay poşetlerini bardağa atarken hafifçe güldüm, ardından sütü ve sıcak suyu koydum. Sophie merdivenlerden indi, saçlarını dağınık bir topuz yapmış, üzerinde hâlâ pijamaları vardı.

"Günaydın günüşiği," diye şarkı söyledim ona bir fincan çay uzatırken. Masaya oturup başını tutarken "Öff," diye inledi.

"Kendini iyi hissetmiyor musun?" Yanına otururken sordum.

"Berbat hissediyorum. Nasıl giyinmiş ve mutlu olabiliyorsun? Midemi bulandırıyor," diye sızlanırken başını masaya attı ve alnını tahtaya vurdu. "Ah!"

Clemmie gözlerini devirerek yanına yaklaşırken, "Bu çok aptalcaydı," dedi. "Bunu kendine neden yapıyorsun anlamıyorum. Hep aynısın." Yumurtalı ve pastırmalı sandviçleri hazırlarken başını salladı.

"Sessiz ol anne," diye homurdandı sandviçine göz atarken. "Hasta olacağım." Ayağa kalktı ve koridordan tuvalete doğru koştu.

"Her seferinde," dedi Clemmie tekrar.

Sandviçimden bir ısırık aldım ve sandalyeye gömüldüm. Çok lezzetliydi.

"Bugünkü planımız nedir?" diye sordum.

"Dışarı çık, ata bin, sonra ağaç alışverişi. Kulağa hoş geliyor mu?" "Evet. King'i ben yaparım. Tamam mı?"

"Bu mükemmel. Tarlalar boyunca hızlı bir yürüyüşe çıkacağız. Hava bu gecedan itibaren tekrar değişiyor ama beyaz bir Noel geçirebiliriz. Sadece üç gün kaldı." Ben yemeğime devam ederken o temizliğe başlarken gülümsedi.

"Beyaz bir Noel'i çok isterdim." İçimi çektim.

"Her şey yolunda gitsin. Üzerimi değiştirip Bayan Mutlu Taşak'ı kontrol edeceğim ve seninle ahırda buluşacağım." Odadan çıktı ve bağırdığını duydum, "Tanrı aşkına, Sophie! Tuvaleti kaçırdın! Artık içmek yok, gerçekten!" Hışımla mutfığa geri döndü ve

Kızına doğru yürümeden önce paspas ve kovayı almak için hizmet odasına girdi. Gözden kaybolduğunda küçük bir kahkaha attım.

Üzerimi değiştirdikten sonra Gus'la birlikte ahıra doğru yöneldik. King'in yanından geçip atların bulunduğu odaya girdim. Ahıra doğru yürürken bir el arabası, bir çatal ve bir torba talaş aldım.

"Günaydın dostum," dedim usulca, başının altını okşarken, diğer elim yüzünde burnuna doğru ilerliyordu. "Nasılsın?" Başındaki tasmayı çıkarıp burnundan öptüm ve onu bağlamak için beton avluya götürdüm. Bir saman torbası aldım, içine saman doldurdum, kokladım ve kokuya gülümsedim. Taze saman kokusuna bayılıyordum. Saman torbasını bağladım ve eğilip yularını sıkmadan önce boynunu okşadım. "Uzun sürmeyecek, dostum. Senin için güzel ve taze bir yatak."

Ahıra doğru yürürken Ryan'ın tüm görkemli haliyle orada durduğunu gördüm. O lanet olası bir tanrıydı.

"Hey, sen," diye mırıldandım ona doğru koşarken, açık kollarına atladım, bacaklarım beline dolandı ve kollarım boynuma dolanırken ağzını kendi ağzımla kapattım.

"Günaydın, güzelim." Kollarıyla beni popomun altından tutarak inledi. "Bana mesaj atmak hoşuna gitmedi mi?" Hafifçe arkasına yaslandı ve sağ kaşını kaldırdı.

"Gece yarısını geçmişti ve o zamana kadar uyumuş olacağını biliyordum. Sonra bu sabah sana mesaj atacaktım ama Sophie hastaydı ve ben de teyzemin atı sürmesine yardım etmeyi kabul ettim." Omuz silktim, eğildim ve burnuna yumuşak bir öpücük kondurdum.

"İyi, sanırım seni bırakacağım." Bana göz kırptı. "Binicilikten bahsetmişken, bugün küçük bir gezintiye çıkabilecek başka bir şey biliyorum." Derin bir kahkaha attı.

"Eğer işimi bitirip Noel ağacını sıralayabilirsem, üzerinize tırmanıp size hayatınızın en iyi sürüşünü yaşatmaktan mutluluk duyarım, Bay Michaels."

"Siktir." Yüzümü kendine doğru çekerken hırladı, dili ağzımın içine girdi. Bir inilti çıkardım. Onu istiyordum. Geri çekildim, etrafın temiz olduğundan emin olmak için omzumun üzerinden baktım.

"Benimle gel," diye fısıldadım onu samanlığa doğru götürürken. Onu samanla kaplı zemine iterken bana şaşkınlıkla baktı, jodhpurs'umun düğmelerini çözdüm ve derin, opal gözlerine bakarken onları aşağı çektim. Eğildim ve üzerine oturdum, kot pantolonunu çıkarırken kalçalarımı yukarı kaldırdım, ellerimi sert kolanının etrafına yerleştirdim ve onu boxer'ından çıkardım. Yavaşça üzerine doğru kaydım, beni gerdikçe inledim. Hepsini içime alırken tısladı, kalçalarım üzerinde hızla hareket ediyordu, elleri kalçalarımı kavırıyordu.

"Bebeğim," diye inledi. "Holly, kahretsin!" Başını arkasındaki saman yığınının üzerine eğdi.

Kontrolün bende olmasını, onu altımda çözülmeye zorlamayı seviyordum. Kollarımı bacaklarına yasladım ve kalçalarımı onun üzerinde hareket ettirmeye devam ederken kalçaları içime doğru itmeye başladı.

"Geleceğim," dedi.

Bununla birlikte, kendi orgazmımın tırmandığını hissettim. At kuyruğunu tuttu ve kalçalarını içime doğru sallayarak beni uçuşumun kenarına gönderirken başımı geriye çekti.

Ahırların girişinden gelen ayak seslerini duyduğumda "Tüh," diye fısıldadım.

"Kahretsin!" Ryan yerden kalktı ve samanlara doğru dönerken kendini toparladı. King'in ahırına doğru yürürken kıkırdamamı engellemeye çalışarak alt dudağımı ısırdım.

Clemmie Teyze bana doğru yürüdü. "Ryan!" diye seslendi. "Holly'mi görmeye geldin, değil mi?"

"Evet, dün gece onu özledim," dedi yüzü kızarak.

"Ne kadar hoş değil mi? Geleceğini bana haber vermeliydin, sana pastırmalı sandviç yapabilirdim." İçini çekti, elleri kalçalarında ve kaşları çatıktı.

"Ah, teşekkür ederim, ama ben iyiyim. Sadece iştahımı kesecek bir şeyler yedim."

"Keyfin bilir." Bertha'nın ahırına doğru ilerledi. "Birazdan gezintiye çıkacağız. Eğer sen

bize katılmak istiyorsan, Thor'u alabilirsin. Sophie alkol zehirlenmesi geçirdi. Aptal kız." Teyzem başını salladı.

"Evet, bu iyi olur. Gelip yardım edeceğim, sonra da yola çıkacağız." Dikkatini bana çevirmeden önce Clemmie'ye gülümsedi.

Çamurumuzu temizledikten ve atları bağladıktan sonra, tarlalara doğru yavaş bir yürüyüşe çıktık.

"Ne zamandır ata biniyorsun?" Ryan'a sordum.

"Kendimi bildim bileli. Okuldayken yerel çiftliklerden birine yardım ederdim, sonra üniversiteye gittiğimde binicilik yapmamız gerekti. Burada hayatın bir parçası." Gülümsedi. "Peki ya sen?"

"Yıllar önce. Burada yaşarken neredeyse her gün ata binerdim. Ne kadar özlediğimi unutmuşum."

Küçük bir tepenin başında durup muhteşem manzarayı seyrederken içimi çektim.

"Ne yapacağına karar verdin mi?" diye sordu Thor'u daha sıkı kavrarken. Kelimeleri ağzımdan çıkarmam biraz zaman aldı ama son birkaç gündür durmadan bunu düşünüyordum.

"Evet, öyle." Başımı salladım ve Ryan'a döndüm.

"Öğrenebilir miyim?" diye sordu, gözleri parlıyordu.

"Henüz değil." King'i tekmeleyip eve doğru yola çıkmadan önce göz kırptım.

CHRISTMAS DAY

RYAN NOEL ARIFESİNDE GECEYİ BİZİMLE GEÇİRDİ. HEPİMİZ OTURDUK VE ARKA ARKAYA İnsanoğlunun bildiği tüm Noel atıştırmalıklarını vücut ağırlığımızca yerken Noel filmleri. Kaç tane kıymalı turta yediğimin sayısını unutmuştum.

Ryan'ın kolları beni sımsıkı sarmış, Gus da yatağın alt kısmında yatarken kendimi mutlu ve sıcak hissederek uyandım. Kıpırdanarak yataktan kalktım ve parmak uçlarımda pencereye gidip kalın kar tabakasını gördüm. Noel günü kar yağdığına inanamıyordum. Dürüst olmak gerekirse en son ne zaman olduğunu hatırlayamıyordum. Bu beni inanılmaz derecede mutlu etti. Bugün mükemmel olacaktı.

Ryan'ın kıpırdadığını duydum ve zıplayarak yatağa geri dönüp yanına atladım. "Mutlu Noeller yakışıklı," diye mırıldandım eğilip mükemmel dudaklarını öperken.

"Mutlu Noeller güzelim," diye mırıldandı uykulu bir şekilde beni öperken. Bir saat kadar yataкта uzandık ve gelecek yıl için neler umduğumuz hakkında konuştuk. Tertemiz bir sayfa, elimizden gelenin en iyisini yapmak için üç yüz altmış beş gün.

Bütün günü salonda geçirmek için en iyi kıyafetlerimizi giydik ama başka türlüünü de istemezdim. Hediyeleri akşam yemeğinden sonra vermeye karar verdik; böylece daha uzun sürecekti. Noel'i çok severdim. Yılın en sevdiğim zamanıydı. Hindi kokusu evi dolduruyor, karnımı guruldatıyordu. Ryan patatesleri soymaya başlarken teyzemin önlüğünü giydi, Sophie ve ben de karides kokteyllerini hazırlamaya başlamadan önce masayı hazırlamaya başladık. Buzdolabına birkaç şişe daha şampanya koyduk, Clemmie Sophie'yi içerken ağırdan alması konusunda uyardı. Somon, çırpılmış yumurta ve kızarmış ekmekle birlikte bir şişeyi çoktan bitirmiştik. Buna 'şampanya kahvaltısı' adını vermiştik ve çok lezzetliydi. Ryan ve Clemmie akşam yemeğini hazırlamakla meşgulken, Sophie ve ben atları beslemek ve gün için dışarı çıkarmak üzere ahırlara doğru yürüdük.

"Ne yapacağına karar verdin mi?" Sophie soğuk ahırlara yaklaşırken sordu. "Evet." Ona gülümsedim.

"Ona kalacağını söyledin mi?" Yemleri kovalara dağıtmaya başlarken sesi sessizdi.

"Hayır. Bu onun Noel hediyesi olacak, bundan memnun olsun ya da olmasın." Gülümseyerek başımı salladım.

"Holly, çok sevinecek." Bana gülümsedi. "Sana ne aldığını düşünüyorsun?" "Hiçbir fikrim yok. Muhtemelen bir iş sözleşmesi ya da onun gibi bir şeydir." Omuz silktim ve küçük bir kahkaha attım.

İki kova alıp atların yanına gitti ve kovaları teker teker ahır kapılarının üzerine yerleştirdi.

"Oh, kes şunu. Bahse girerim harika olacak."

"Dürüst olmak gerekirse, bana bir şey almasına gerek yoktu. Sadece burada ve onunla olmak yeterli," dedim.

son kovayı da kapının üzerine bırakmasını beklerken itiraf ettim.

"Doğru." Başını salladı. Saman balyalarının üzerinde oturup atların kahvaltısını bitirmesini bekledikten sonra tasmalarını takıp onları karlı tarlalara doğru götürdük. Dörtmala koştuklarını ve buzlu zeminde yuvarlandıklarını gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"Çok güzel," diye fısıldadım.

"Öyle değil mi?" İçini çekti. On dakika sessizce durup atları izledikten sonra, akşam yemeği için yıkanmak üzere eve doğru yürümeye başladık. Noel kıyafetleriyle atları seyretmek pek ideal değildi ama ne yazık ki yapılması gerekiyordu.

Hep birlikte oturduk ve Noel rostomuzu yemeden önce kadehlerimizi tokuşturduk. Her şeyimiz vardı. Hindi, dolma, kızarmış patates, sebzeler, karnabahar peyniri ve kalın bir hindi sosuyla kaplanmış battaniyedeki domuzlar. Gördüğümde karnım guruladı. Yemeğimizi bitirdikten sonra hepimiz çok fazla yediğimizden ve 1 Ocak'ta diyetle başlamak için sabırsızlandığımızdan yakındıkst. Yine de hepimiz bunun sadece birkaç hafta süreceğini ve her şeyi unutacağımızı biliyorduk. Biz de Hediyelerin değiş tokuş edildiği salona. Clemmie'ye uzun bir iş günü geçirip kaçmak istediği zamanlar için güzel kokulu mumlar ve banyo tuzları almıştım. Sophie'ye de giyecek hiçbir şeyi olmadığından yakındığı için yeni kıyafetler almıştım. Teyzem bana kendi binicilik malzemelerini verdi, bu beni çok mutlu etti ve Sophie de bana yeni bir ip ve tasma verdi. Teyzem bana bir zarf uzatırken şaşkınlıkla ona baktım. Gergindim ama neden olduğundan emin değildim. Parmağımı zarfın altına kaydırırken kalbim göğsümde küt küt atıyordu. Zarfı açtım ve içinden havale kâğıtlarını çıkardım. King'in mülkiyetinin bana devredildiğini gördüğümde gözlerim doldu, kalbim göğsümde çarpmaya başladı.

"Aman Tanrım, bu gerçek mi?" Çirkin bir şekilde ağlamaya başladığımda sordum.

"Evet, sevgilim. İkiniz arasında özel bir bağ var. Nasıl olmasın ki?" Omuz silkti, beni kucaklamak için kendine çekmeden önce kendi gözlerini sildi.

"Clemmie, çok teşekkür ederim. Gerçekten, teşekkür ederim." Ona sarılırken hıçkırığa hıçkırığa ağladım. "Ona iyi bakacağıma söz veriyorum."

"Yapacağını biliyorum, tatlım."

Sakinleştikten sonra Ryan'a küçük bir hediye uzattım. Paket kâğıdını yırtıp açarken dudağının içini kemiriyordu ve elinde küçük siyah bir kutu vardı. Bana baktı, yüzündeki şaşkınlıkla kutunun kapağını açtı ve içinden "Rosemont'a hoş geldiniz" ve arkasında "evim güzel evim" yazan bir anahtarlık çıktı.

"Bu düşündüğüm anlama mı geliyor?" diye sordu, sesini heyecan kaplamıştı.

"Mmmhmm." Sürünerek yanıma gelip kollarını bana doladığında ve beni öptüğünde başımla onu onayladım. "Kahretsin, eve gideceğini sanıyordum," diye itiraf etti, gözleri cam gibiydi.

"Asla." Başımı salladım, yüzümde küçük bir gülümseme vardı. "Ben evimdeyim. Evim senin yanında." "Gerçekten, beni çok mutlu ettin." Bana gülümsedi. "Ama şimdi senin için bir şeyim var." I arka cebine uzanırken gözlerinin Clemmie ve Sophie'ye kaydığını gördü. Prenses kesim pırlantalı altın bir yüzük çıkardı.

"Holly, yakında olduğunu biliyorum. İnsanların ne söyleyeceğini ve ne düşüneceğini biliyorum. Ama senden başka kimseyle birlikte olmak istemiyorum. Sana delicesine, derinden aşığım. Hayatımın bir anını daha sensiz geçirmek istemiyorum. Benimle evlenir misin?" diye sordu.

Ellerim ağzımın üzerindeydi, gözlerimden mutluluk gözyaşları akıyordu. "Evet. Binlerce kez evet," diye bağırdım kendimi ona doğru atıp onu derinden öperken.

"Ben şampanya getireyim," diye bağırdı Clemmie Teyze. "Bugün kutlama günü."

Noel akşamı gelmek üzereydi. Kraliçe'nin konuşmasını izlemiştik ve şimdi

daha fazla Noel atıştırması ve yemeği yedik. Hiçbirimiz aç değildik ama Noel'de böyle yaparsınız. *Elf*'in yarısına gelmiştik ki kapı çalındı. Hepimiz birbirimize baktık, biraz kafamız karışmıştı. Gus hırladı, sırtındaki tüyler diken diken olmuştu.

Sophie, "Ben giderim," dedi ve Gus yerinden fırlayıp onun yanına yürüdü. Hepimiz sessizce oturmuş, Sophie kapıyı açarken onu dinliyorduk.

"Yardımcı olabilir miyim?" dedi

sertçe. "Holly'yi görmem gerek."

Sesini duyar duymaz tüylerim diken diken oldu. Sophie,

"Meşgul," diye tersledi.

"Getir onu bana," diye hırladı ona. Koltuktan fırladım, ön kapıya doğru yürüdüm, Sophie'nin kolunu tuttum ve onu uzaklaştırdım.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordum.

"Bir hata yaptım," diye inledi dizlerinin üzerine çökmeden önce. "Lütfen beni geri al. İstedğin her şeyi yapacağım. Seni kaybedemem Holly," diye yalvardı. Kahverengi saçları her zamankinden daha ince görünüyordu. Yorgun görünüyordu. Ama ne oldu biliyor musunuz? Bir parçam bile onun için üzülmeyi ya da üzülmeyi.

"Üzgünüm Sam. Bu asla olmayacak. Seni artık sevmiyorum ve sevdiğimden de emin değilim." "Ne demek artık beni sevmiyorsun?" diye hırladı. "Öylece aşktan vazgeçemezsin bir parmak tıklamasıyla benimle."

"Yapamayacağını biliyorum ama bu yüzden hiçbir zaman gerçekten aşık olmadığımızı düşünüyorum." Kendini öne atıp kolumdan tutarak beni de kendisiyle birlikte sürüklemeye çalışırken omuz silktim. "Bırak beni, Sam! Bu senin kaybın. Sen seçimini yaptın, o yüzden neden Londra'ya siktir olup gitmiyorsun?" diye bağırdım. Ryan arkamdan geldi, kollarını belime doladı ve beni geri çekti.

"Çek o lanet ellerini onun üzerinden!" Ryan şaha kalkmış, Sam'e

hırıliyordu. "Sen de kimsin lan?" Sam böğürdü.

"Nişanlısı," diye tükürdü Ryan, Sam'e doğru bir adım atıp göğüslerini birbirine değdirirken. İkisinin de yüzü taş gibi sertti.

"Nişanlın mı?" Sam, Ryan'ın etrafından bana bakarken mırıldandı. O anda yıkılmış görünüyordu. Hiçbir şey söylemedim, sadece başımı salladım.

"Kahretsin, çok geç kaldım. Gitmene asla izin vermemeliydim." Sesi hüzünlüydü ama yüzünde öfkeden başka bir şey yoktu, Ryan'a doğru savruldu, tam elmacık kemiğine çarptı ve onu yere düşürdü. Ryan'ı yerde görünce çığlık attım, sonra gözlerim Sam'e kaydı. Ona doğru koştum ve küçük ellerimle göğsüne bastırdım.

"Bunu sen yaptın! Benden sen ayrıldın Sam, tam tersi değil. Sürünerek geri dönemezsin çünkü iyi bir şey yaşadığını fark ettin ve gitmesine izin verdin!" Ona bağırdım. Sam bir adım öne çıktı, kollarımın üst kısmını kavradı ve sıkıca tuttu.

"Benimle eve gel. Lütfen bebeğim. Sahip olduklarımızı bir kenara atma." Gözleri buğulanırken başını bana doğru salladı.

Birden Ryan'ın homurdanarak ayağa kalktığını, beni Sam'den uzaklaştırıp önüne geçtiğini duydum. "Sakin bir daha ona dokunayım deme, anladın mı beni?" dedi dişlerini sıkarak.

Sam geri çekilirken başını eğdi. Ryan arkamdan yürüdü, iki kolunu da bana daha sıkı sardı, sonra gözleri Sam'inkilere kaymadan önce beni sırtımdan, kürek kemiklerimin arasından öptü

"Eve gitmeni ve geri gelmemeni öneririm. Onun gitmesine sen izin verdin, ben değil. O beni buldu, ben de onu buldum. Bu işin peşini bırakmamın imkanı yok. Şansın vardı ve sen bunu mahvettin," dedi Ryan.

Kapıyı üzerine kapatmadan önce.

İliklerime kadar titriyordum. Az önce ne olmuştu böyle? Ryan ve Sophie Sam'le konuşmak için dışarı çıkarken Clemmie Teyze beni salona götürdü. Onun için hiç hoş değildi ama artık canına tak ettiğine karar vermesi benim için de hiç hoş değildi. Sam'in ikisine de zarar vereceğinden endişelendiğimden, ön kapı açılıp da Ryan ve Sophie'nin birlikte, zarar görmeden içeri girdiklerini gördüğümde ayağa kalkıp onlara doğru koştum. Ryan'a doğru ilerlemeden önce Sophie'ye sarıldım, ona olabildiğince sıkı sarıldım ve her şeyimle onu öptüm.

"Her şey yolunda mı?" Ryan'dan uzaklaşırken sordum.

"Sorun yok. Çok üzgün ama öfkesi geçti. Her şeyi berbat ettiğini biliyor ama benden değil, senden istiyor..." Hafifçe güldü. "Sana mutluluktan başka bir şey dilemiyor." Beni kendine çekip başımın yanından öperken gülümsedi.

Çok geçmeden yatağa girdik ve sabahın erken saatlerine kadar birbirimizin kollarında yatarken kendimizi kaybettik.

"Buraya kalp kırıklığından kaçarak geldiğime ve sonra seni bulduğuma inanamıyorum," diye itiraf ettim.

"Biliyorum. Açıkçası bir daha aşık olabileceğimi hiç düşünmemiştim ama oldum." Gülümsedi, başımın üstünü öpmeden önce elini kolumda aşağı yukarı gezdirdi.

"Nasıl bu kadar şanslı olabildim?" Ona bakmak için kendimi yukarı kaldırırken sordum.

"Şansın yaver gitmedi." Başını iki yana salladı. "Biz birbirimiz için yaratılmışız. Sadece ikimiz de daha önce yanlış yerde, yanlış insanlarla birlikteydik."

"Bu doğru. Seni bulduğuma çok sevindim." "Nedenmiş o?"

"Çünkü sen, Ryan Michaels, her şeyimsin. Sen alabileceğim en iyi Noel hediyesisin. Sadece sen varsın. Seni seviyorum," dedim eğilip onu öperken.

"Sizi seviyorum, müstakbel Bayan Michaels. Beni yaşayan en mutlu adam yaptığınız için teşekkür ederim. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"İyi ki asla öğrenmek zorunda kalmayacaksın." Ona tekrar sokulurken güldüm.

KALBİM ONUN YANINDA EVİNİ BULMUŞTU.

Sonunda evimdeydim.

Sonsuza kadar.

EPILOGUE

RYAN

İKİ YIL SONRA

GÜZEL KARIMI YENİ EVİMİZİN ETRAFINDA DOLANIRKEN İZLEDİM. BILLY'NİN ÇİFTLİĞİNİ SATIN ALMIŞTIK. bir yıl önce ondan ve atlarından ayrılmıştı. Bir sonraki şehirde hasta annesinin yanına taşınıyordu ve aynı anda iki yerde birden olamıyordu. İstedığımız gibi olması biraz zaman aldı, özellikle de Holly'nin evleneceğimiz ay hamile kalmasıyla.

Zane öğleden sonra uykusuna yatmıştı, bu yüzden Holly gidip atlarla biraz vakit geçirmek istedi. Bebek yüzünden bunu yapmak için fazla zamanı olmamıştı.

Ona tapıyordum. Ona her gün biraz daha aşık olduğumdan emindim. Sweet Valley Ranch'te onu gördüğüm andan itibaren onun benim karım ve çocuklarımın annesi olacağını biliyordum.

"Neye bakıyorsun, aygır?" diye sordu gözleri benimkilerde gezinirken.

"Benim güzel karım." Yavaşça ona doğru yürüdüm ve kollarımı beline dolayarak onu kendime çektim. Kulak memesini dişlemeden önce kulağına fısıldarken "Tanrım, seni özledim," diye itiraf ettim.

"Gideli iki saat oldu, yarı zamanlı çalışan." Güldüğünde başını göğsüme yasladı.

"Biliyorum ama seni her zaman özlüyorum." Yüzünü bana döndüğünde boynunu öptüm.

"Ben de seni her zaman özlüyorum," diye itiraf etti, başını hafifçe eğerek.

"Clemmie Teyze'nin bu gece Zane'i alması iyi oldu. Yıldızları izlemeye gideriz diye düşündüm, sonra da geceyi her bir parçanızı keşfederek geçirmek istiyorum Bayan Michaels. Size zaman ayıracam," diye fısıldadım ve onun başından ayak parmaklarına kadar kızarmasını izledim.

"Sabırsızlanıyorum." Alt dudağını ısırды.

"Ben de yapamam." Dudaklarını dudaklarımla kapatmadan önce ona göz kırptım. Ondan asla bıkmam. Onu sevmekten asla vazgeçemem ve onun için erkek olmaktan asla vazgeçmeyeceğim.

O benim hayatımdı. Varoluş nedenimdi. Yaşama sebebim.

AKNOWLEDGMENTS

Öncelikle kocam Daniel'a. Sen olmasaydın bunların hiçbiri mümkün olmazdı. Hayallerimde beni destekliyorsun ve pes etmek istediğimde beni zorluyorsun. Sen yanımda olmadan bunu yapamazdım. Seni seviyorum.

Dostlarım, şüpheyeye düştüğüm anlarda kulağım olduğunuz için teşekkür ederim, BETA okuyucularım olduğunuz için teşekkür ederim. Sizinle tanıştığım için çok mutluyum.

Karen, kitabımı düzenlediğin için teşekkür ederim. Seninle tanıştığım için çok minnettarım.

Leanne, sadece harika ve destekleyici bir arkadaş olduğun için değil, aynı zamanda kitaplarımın sıkıcı word belgelerinden harika bir bitmiş ürüne dönüşmesini sağladığın için de teşekkür ederim. Seninle iki yıl önce tanıştığım için çok şanslıyım.

Bookstagram topluluğum, son teşekkürüm size. Bana gösterdiğiniz sevgi ve destek için size asla yeterince teşekkür edemeyeceğim. Teşekkür ederim.

Gelecek kitaplarımdan ve tanıtımlarımdan haberdar olmak için beni sosyal medyada takip etmek isterseniz linkler aşağıda:

[Instagram](#)
[Facebook](#)
[Okuyucu](#)
[Grubu](#)
[Goodreads](#)
[Amazon](#)
[Bookbub](#)

Eğer kitabımı sevdiyseniz, lütfen yorum bırakın.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.